

ฉบับปรับปรุงจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ

-ร่าง-

แผนพัฒนาสถิติ

สาขายุทธวิธี ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

พ.ศ. 2556 - 2558

จัดทำโดย

คณะกรรมการสถิติสาขายุทธวิธี ความมั่นคง การเมือง

และการปกครอง

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาของแผนพัฒนาสถิติรายสาขา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา	4
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา	4
1.4 ขอบเขตของสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	5
บทที่ 2 สถานการณ์ แนวโน้ม นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	7
2.1 สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	7
2.2 นโยบาย แผนและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	27
บทที่ 3 ผังสถิติทางสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	53
3.1 แนวคิดในการจัดโครงสร้างสถิติทางสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	53
3.2 ผังสถิติทางสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	55
บทที่ 4 สถานะ และแนวทางการพัฒนาสถิติทางสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	79
4.1 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาการผลิตสถิติทางสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	80
4.2 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง	81
4.3 แผนปฏิบัติการพัฒนาสถิติทางสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง พ.ศ. 2555-2558	82

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาของแผนพัฒนาสถิติรายสาขา

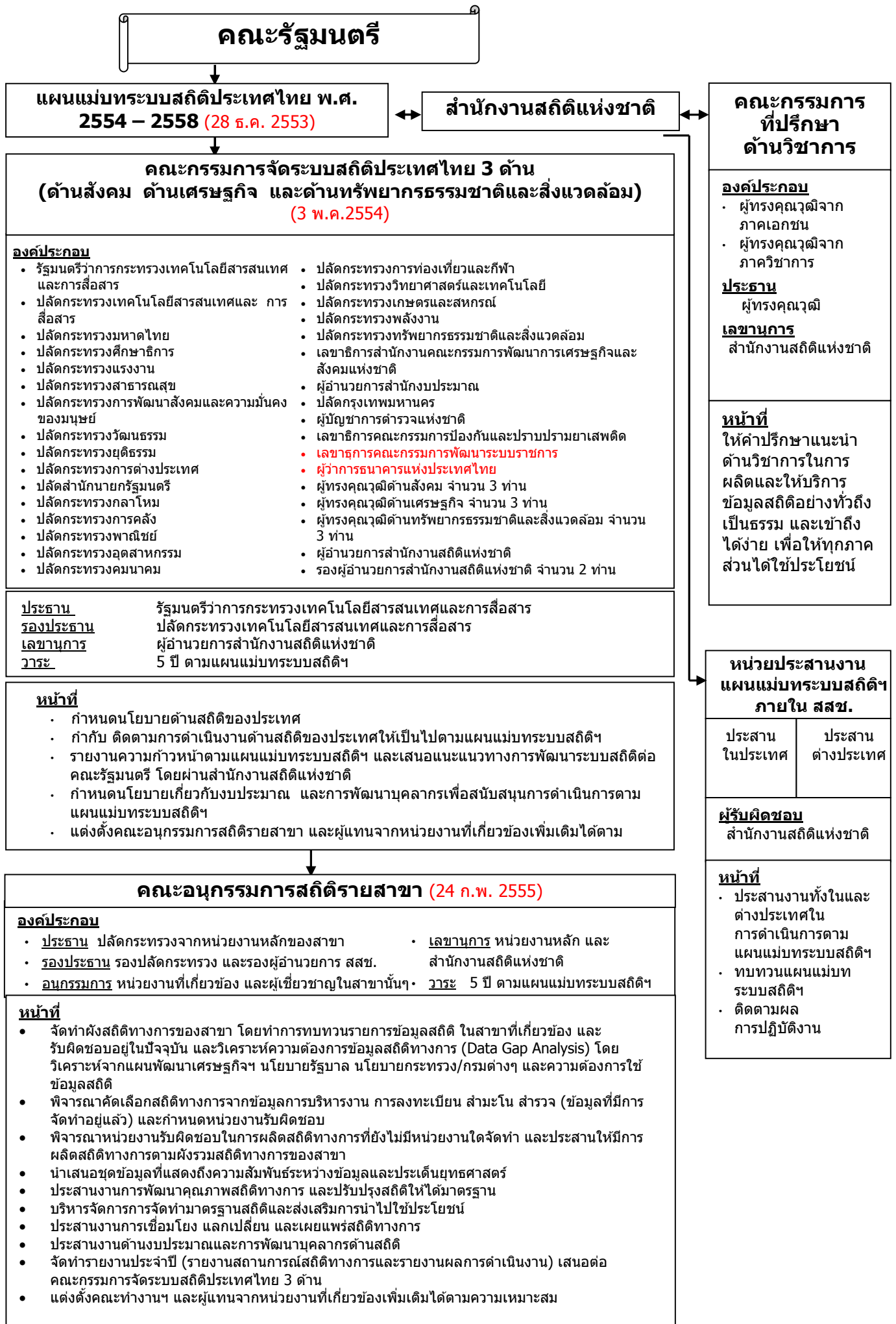
ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตสถิติซึ่งส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานและงานทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาภายใต้ข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีก็มีความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลือง สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2553 นับเป็นแผนแม่บทระบบสถิติฉบับแรกของประเทศ มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ คือ

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือที่สำคัญคือแผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ (แผนพัฒนาสถิติรายสาขา)
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐาน โดยมีเครื่องมือสำคัญคือแนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติและการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึง โดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

กลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนแม่บทระบบสถิติฯ คือคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 และคณะอนุกรรมการสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 คณะ ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศในฐานะประธานคณะกรรมการฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ตามมติของคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ 1/2555 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2555

คณะอนุกรรมการสถิติรายสาขามีภารกิจในการยกร่างแผนพัฒนาสถิติรายสาขาและกำกับการดำเนินงานพัฒนาสถิติรายสาขาให้เป็นไปตามแผนฯ รายงานความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานสถิติรายสาขาประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการฯ

คณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา 21 คณะ ประกอบด้วย

คณะอนุกรรมการสถิติด้านสังคม

- 1) ประชากรศาสตร์ ประชากรและเคหะ
- 2) แรงงาน
- 3) การศึกษา
- 4) ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
- 5) สุขภาพ
- 6) สวัสดิการสังคม
- 7) หญิงและชาย
- 8) รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน
- 9) ยุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

คณะอนุกรรมการสถิติด้านเศรษฐกิจ

- 10) บัญชีประชาชาติ
- 11) เกษตร และประมง
- 12) อุตสาหกรรม
- 13) พลังงาน
- 14) การค้า และราคา
- 15) ขนส่ง และโลจิสติกส์
- 16) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 17) การท่องเที่ยวและกีฬา
- 18) การเงิน การธนาคาร และการประกันภัย
- 19) การคลัง
- 20) วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิทธิบัตร

คณะอนุกรรมการสถิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 21) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา

แผนพัฒนาสถิติรายสาขา (รวมสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง) คือ เครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้

- ประเทศมีข้อมูลสถิติที่สำคัญจำเป็นต่อการวิเคราะห์สถานการณ์แนวโน้ม เพื่อวางแผนและประเมินผลการพัฒนาในแต่ละสาขา
- หน่วยสถิติต่างๆ และบุคลากรมีสมรรถนะเพิ่มขึ้นด้านการจัดทำข้อมูลและการจัดทำสถิติ
- ประชาชนเข้าใจและเข้าถึงสถิติสาขาต่างๆ ได้สะดวกรวดเร็ว

แผนพัฒนาสถิติรายสาขามีองค์ประกอบสำคัญคือ “ผังสถิติทางการ” ที่กำหนดรายการสถิติที่สำคัญจำเป็นต่อการวางแผนและติดตามผลการพัฒนาระดับประเทศและสาขา พร้อมทั้งกำหนดหน่วยสถิติที่รับผิดชอบผลิตและพัฒนาสถิติดังกล่าว กำหนดยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาการผลิต การเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์สถิติ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อจำกัดและแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของหน่วยงานสถิติต่างๆ การสนับสนุนทรัพยากรและการสนับสนุนด้านอื่นๆ ที่จำเป็น

แผนพัฒนาสถิติรายสาขามีกรอบระยะเวลา 5 ปี และใช้เป็นกรอบการรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการสถิติสาขาต่างๆ ต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติ 3 ด้าน

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติรายสาขา (รวมสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง) ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

- 1) ศึกษานิยาม ขอบเขต และความสำคัญของสถิติสาขานั้นๆ จากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การให้คำนิยามที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาแนวทางการจัดจำแนกข้อมูลของสำนักงานสถิติประเทศต่างๆ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ ธนาคารโลก มาตรฐานการจัดจำแนกประเภทของสหประชาชาติ (UNACC, Administrative Committee on Coordination Programme Classification) เพื่อนำมาปรับใช้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย
- 2) ศึกษาตัวอย่างโครงสร้างและการจัดหมวดหมู่รายการสถิติแต่ละสาขา ตลอดจนรายการสถิติจากประเทศต่างๆ เพื่อนำแนวคิดที่เหมาะสมมากำหนดโครงสร้างหมวดหมู่สถิติรายสาขาของประเทศไทย
- 3) ศึกษาด้านอุปสงค์ ได้แก่ การศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาสาขา นโยบายและยุทธศาสตร์ระดับประเทศและระดับสาขาที่เกี่ยวข้อง อาทิ รัฐธรรมนูญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการระดับกระทรวง เป้าหมายและตัวชี้วัดระดับสากล และประเทศ เพื่อให้ทราบความต้องการสถิติที่สำคัญ

4) ศึกษาด้านอุปทาน ได้แก่ การศึกษารายการข้อมูลสถิติเกี่ยวกับสาขานั้นๆ ที่มีการจัดทำในปัจจุบัน โดยสืบค้นจากแหล่งต่างๆ อาทิ ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงาน รายงานสถิติประจำปีของหน่วยงาน รายงานสถิติประจำปีของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และเว็บไซต์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5) คัดเลือกรายการสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามความก้าวหน้าของสถานการณ์การพัฒนาให้เป็น “สถิติทางการ” และจัดหมวดหมู่ตามโครงสร้างที่กำหนด

6) จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ซึ่งแสดงหมวดหมู่ และรายการสถิติทางการ ความถี่ในการเผยแพร่ และหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน หรือมีหลายหน่วยงานที่ผลิตกันอย่างซ้ำซ้อน ซึ่งคณะกรรมการฯ จะมีการพิจารณาการพิจารณากำหนดหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจน

7) วิเคราะห์สถานการณ์การผลิต ระบบการบริหารจัดการและเผยแพร่สถิติ และจัดทำยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนาสถิติรายสาขา

1.4 ขอบเขตของสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

การยุติธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้คำนิยาม “กระบวนการยุติธรรม” ว่าเป็น “วิธีดำเนินการให้ความคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพ และให้เป็นธรรมในทางกฎหมายแก่บุคคลโดยบุคคลากรและองค์กร หรือสถาบันต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่บริหารงานยุติธรรมได้แก่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ทนายความ ศาลกระทรวงยุติธรรม และกรมราชทัณฑ์”

พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติพ.ศ. 2549 ให้คำนิยาม “การบริหารงานยุติธรรม” ว่าเป็น “การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในการอำนวยความยุติธรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้กับประชาชน การบังคับการตามกฎหมายและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน แต่ไม่รวมถึงอำนาจอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลและการดำเนินการของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ความมั่นคง

แนวคิดเรื่องความมั่นคงมีพัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่อง ในระยะแรก “ความมั่นคง” จะหมายถึงความมั่นคงของชาติ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2495 ที่ระบุว่า “ความมั่นคงของชาติ” คือ “ความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักรหมายความว่า การให้อิทธิพลของชาติหรือสวัสดิภาพของประชาชนให้อยู่ในความมั่นคง ปลอดภัย รวมตลอดถึงการให้ประเทศดำรงอยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”

ตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษที่ 1990 แนวคิดเกี่ยวกับ “ความมั่นคง” ประเทศไทยได้ปรับนิยามและขอบเขตเรื่องความมั่นคงโดยขยายกว้างขึ้นให้รวม “ความมั่นคงของมนุษย์” ซึ่งครอบคลุมความมั่นคงใน

มิติด้านการเมือง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยส่วนบุคคล ด้านอาหาร ด้านสุขภาพ รวมถึงความสัมพันธ์ในชุมชน¹ ดังจะเห็นได้จากการจัดตั้งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในปี พ.ศ. 2545 และนโยบายความมั่นคงของชาติ พ.ศ. 2550-2554 ที่จัดทำโดยสภาความมั่นคงแห่งชาติที่ระบุวิสัยทัศน์ด้านความมั่นคงดังนี้

“สังคมไทยมีสภาวะแวดล้อมที่เอื้อให้ประชาธิปไตยพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง และเกื้อกูลต่อความมั่นคงของประชาชน คนในชาติมีความสามัคคี มีทัศนคติที่ดีต่อกัน มีคุณธรรมและจิตสำนึกสาธารณะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สามารถอยู่รวมกันได้ภายใต้ความหลากหลายทางความคิด วิถีชีวิตและวัฒนธรรม สามารถจัดการความขัดแย้งได้ด้วยสันติวิธีโดยไม่แปรเปลี่ยนเป็นความรุนแรง ให้ความสำคัญกับการปกป้องวิถีชีวิตของประชาชนและกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม รู้เท่าทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและมีความพร้อมในการเผชิญปัญหา สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาด้วยความมีสติ สามารถดำรงการพัฒนาประเทศที่รักษาสถาบันทรัพยากรธรรมชาติไว้ได้อย่างยั่งยืน มีขีดความสามารถในการปกป้องอธิปไตยของชาติอยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างฉันท์มิตร มีความน่าเชื่อถือและมีสถานะของประเทศอย่างมั่นคงในระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ”

อย่างไรก็ดี ข้อมูลสถิติบางส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์บางส่วนจะได้รับการบริหารจัดการภายใต้สาขาอื่นๆ แล้ว และข้อมูลสถิติบางส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหวสูงหรือเป็นข้อมูลปกปิด สถิติทางการในเรื่องความมั่นคงจึงจะเน้นเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น ไม่ครอบคลุมทุกมิติของความมั่นคงของชาติและความมั่นคงของมนุษย์

การเมืองและการปกครอง

การเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับวิธีการได้มาและการใช้อำนาจในการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งในประเทศไทยสามารถจำแนกได้เป็นการเมืองระดับประเทศและการเมืองระดับท้องถิ่น ในขณะที่การปกครอง หมายถึง การทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจทั้งหลายตามกฎหมายและนโยบายของรัฐบาล² ปัจจุบันการปกครองของประเทศไทยจำแนกเป็น 3 ระดับคือ การปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น

สถิติด้านการเมืองและการปกครองครอบคลุมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเขตการปกครอง หน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

¹ สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (2552), รายงานการพัฒนาดนของประเทศไทย ปี 2552: ความมั่นคงของมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคต.

² การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

http://www.thailocaladmin.go.th/work/e_book/eb7/eb7_4/p1.pdf

บทที่ 2

สถานการณ์ แนวโน้ม นโยบายและยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา สาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

2.1 สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้ระบุถึงสิทธิของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมของไทย และแนวนโยบายด้านกระบวนการยุติธรรมของรัฐไว้ ดังนี้

สิทธิของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมของไทย

1) สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล

มาตรา 32 ส่วนที่ 3 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การทรมานทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ แต่การลงโทษตามคำพิพากษาของศาล หรือตามที่กฎหมายบัญญัติไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย หรือไร้มนุษยธรรมตามความในวรรคนี้

การจับและการคุมขังบุคคล จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพ ตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในกรณีที่มีการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหายพนักงานอัยการ หรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายมีสิทธิร้องต่อศาลเพื่อให้สั่งระงับหรือเพิกถอนการกระทำเช่นนั้น รวมทั้งจะกำหนดวิธีการตามสมควรหรือการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยก็ได้

2) สิทธิในกระบวนการยุติธรรม

บัญญัติไว้ในมาตรา 40 ส่วนที่ 4 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยว่าบุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว ทัวถึง

(2) สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณาซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานในการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริงข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน การคัดค้าน ผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาหรือตุลาการที่หนึ่งพิจารณาคดีครบองค์คณะและการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย คำพิพากษา หรือคำสั่ง

(3) บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรม

(4) ผู้เสียหาย โจทก์ คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์กับตนเอง

(5) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครองและความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

(6) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอย่างเหมาะสม และย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีที่เกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ

(7) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม การต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนายความและการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(8) ในคดีแพ่ง บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ

แนวนโยบายด้านกระบวนการยุติธรรมของรัฐ

บัญญัติไว้ในส่วนที่ 5 แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมมาตรา 81 กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้องรวดเร็ว ทัวถึง และเป็นธรรม ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

(2) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

(3) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญโดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย

(4) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

(5) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

นโยบายรัฐบาลตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555 – 2558 ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2554 มีดังนี้

ข้อ 1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย

1.1.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย โดยการเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของประชาชนในชาติให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.1.2 เยียวยาและฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องแก่บุคคลทุกฝ่าย เช่น ประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ประกอบการภาคเอกชน ซึ่งได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากความขัดแย้งทางความคิดทางการเมือง และความรุนแรงที่ก่อตัวขึ้น ตั้งแต่ช่วงปลายของการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

1.1.3 สนับสนุนให้คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ดำเนินการอย่างเป็นอิสระและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างเต็มที่ในการตรวจสอบและค้นหาความจริงจากกรณีความรุนแรงทางการเมือง การละเมิดสิทธิมนุษยชน การสูญเสียชีวิต บาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจ ความเสียหายทางทรัพย์สิน

1.2 กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ โดยยึดหลักนิติธรรม ในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤติมิชอบ โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา ให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศ ภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

1.3 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง โดยยึดหลักความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลที่เป็นสากลเพื่อให้การใช้ทรัพยากรในการพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อประเทศโดยรวมอย่างแท้จริง ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ขยายการบังคับใช้บทบัญญัติเรื่องการห้ามการขัดกันแห่งผลประโยชน์ให้ครอบคลุมผู้ใช้อำนาจรัฐในตำแหน่งสำคัญและตำแหน่งระดับสูงอย่างทั่วถึง เข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของบุคลากรภาครัฐตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรม

1.5 เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่ จังหวัดชายแดนใต้ ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน ยาเสพติด และอิทธิพลอำนาจมืด โดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติในแนวทางสันติวิธี โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือในทุกภาคส่วนกับประชาชนในพื้นที่อำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและความเสมอภาค พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ เคารพอัตลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่โดยไม่ขัดกับบทรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ จะมีการบูรณาการการบริหารจัดการทุกภาคส่วนให้มีเอกภาพทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุง พัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องทันสมัยกับสภาพความเป็นจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบอย่างเป็นธรรม

ข้อ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

2.5 เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเข้มงวด ดูแลให้เป็นธรรมและเผื่อระวังไม่ให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

ข้อ 8 นโยบายบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

8.2 กฎหมายและการยุติธรรม

8.2.1 ปฏิรูประบบกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ทั้งระบบให้ทันสมัย สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับหลักนิติธรรม เร่งรัดจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการโดยอิสระตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ รวมถึงสนับสนุนคณะกรรมการเพื่อปฏิรูปกฎหมายและองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้สามารถดำเนินการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้อย่างเป็นรูปธรรม

ปฏิรูปกระบวนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหลายบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม โปร่งใส มีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักนิติธรรมและปณิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และให้ประเทศไทยมีระบบและกระบวนการอำนวยความสะดวกเป็นมาตรฐานเดียวซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนอันเป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่

8.2.2 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมด้วยมาตรการเชิงรุก ให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อการคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและคนด้อยโอกาส การคุ้มครองดูแลรักษาสิทธิและเสรีภาพของประชาชน การเยียวยาผู้บริสุทธิ์และผู้ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้อง การกระจายโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมไปสู่ระดับ

จังหวัดการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยุติธรรมชุมชนระดับชุมชนและหมู่บ้าน การพัฒนาทางเลือกของกระบวนการยุติธรรม

8.2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การนำมาตรการทางภาษีและการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ในการดำเนินการต่อผู้กระทำผิด ดูแลแก้ไขและพัฒนาผู้กระทำผิดให้เป็นคนดีสามารถกลับสู่สังคมได้ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชน การคุมประพฤติ การบังคับคดีและส่งเสริมความยุติธรรมและความเป็นธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

8.2.4 ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเชิงรุกโดยประชาชนมีส่วนร่วม จัดให้มีกลไกการบริหารจัดการแบบครบวงจร วิเคราะห์แนวโน้มของอาชญากรรมล่วงหน้า เพื่อป้องกันและแก้ไขอาชญากรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ในการควบคุมอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นพลังแผ่นดินในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสนับสนุนในการจัดให้มีช่องทางในการเข้าถึงรับรู้ข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งรวมถึงกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุโทรคมนาคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ.2555 – 2559) โดยการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 - 10 ซึ่งยังคงยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคมและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบ เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

- การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย โดยปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน

- การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม

3. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมือง

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นกลไกการประสานความร่วมมือของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนในการร่วมมือกันดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศ โดยมีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นแกนกลางประสานความร่วมมือในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ไปในทิศทางเดียวกันโดยกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “สังคมไทยมีวินัย และยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม ทุกภาคส่วนร่วมกันป้องกัน และปราบปรามการทุจริต” และมีกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 – 2555 ซึ่งมียุทธศาสตร์และมาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลุกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และสร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
2. ส่งเสริมการเรียนรู้และปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรม และวินัยแก่ทุกภาคส่วน รวมทั้งกำกับดูแลการประพฤติปฏิบัติให้เป็นไปตามประมวลหลักคุณธรรม จริยธรรม
3. กำหนดให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยกำหนดให้มีหลักสูตรทางการศึกษาและฝึกอบรมด้านการป้องกันและปราบปรามทุจริต พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้เป็นต้นแบบที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม และวินัย ติดตามประเมินผลการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในระบบการศึกษา และส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และวินัย
4. ผลักดันให้ค่านิยมเชิดชูความดี ความซื่อสัตย์สุจริต และรังเกียจการทุจริตเป็นค่านิยมร่วมของชาติ โดยการเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการทำความดี และรณรงค์ประชาสัมพันธ์หลักการคุณธรรม จริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 รวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน

1. ประชาสัมพันธ์ต่อต้านการทุจริตโดยจัดทำแผนแม่บทด้านการประชาสัมพันธ์ป้องกันการทุจริต ส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีจิตสำนึกสาธารณะและจรรยาบรรณ รวบรวมข้อมูล ข่าวสาร งานวิจัยและงานวิชาการ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งจัดทำและเผยแพร่สื่อสร้างสรรค์ในการต่อต้านการทุจริต
2. เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พัฒนาช่องทางในการแจ้งเบาะแสให้ง่าย หลากหลาย และปลอดภัย รวมทั้ง กำหนดมาตรการจูงใจผู้แจ้งข้อมูล เบาะแส
3. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย โดยสนับสนุนให้มีระบบการจัดการ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่าย รวมทั้งเสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่เครือข่ายทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่หน่วยงานต่อต้านการทุจริต

มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมการสร้างความเป็นอิสระในการดำเนินงานอย่างแท้จริงแก่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และองค์กรอิสระอื่นๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตโดยการปรับปรุงการบริหารงานบุคคล และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณ
2. สร้างกลไกการต่อต้านการทุจริตโดยการกระจายอำนาจการต่อต้านการทุจริตไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้มีการปรับปรุงโครงสร้างการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และส่งเสริมให้มีการร่วมมือประสานงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย
3. เสริมสร้างการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจ โดยสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรตรวจสอบภายใน และหน่วยงานตรวจสอบภายนอก รวมทั้งส่งเสริมให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาจากผู้แทนหลายองค์กรรวมทั้งภาคเอกชนอย่างเคร่งครัด
4. เสริมสร้างประสิทธิภาพของกฎหมายต่อต้านการทุจริต โดยการปรับปรุงระเบียบให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ใช้เป็นมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และผลักดันให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
5. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการตรวจสอบทรัพย์สินนักการเมือง ข้าราชการ และการทุจริตเชิงนโยบาย โดยส่งเสริมการตรวจสอบทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดให้มีระบบสารสนเทศที่ทันสมัย มาใช้ในการบริหารจัดการ
6. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการรับสินบนและส่งเสริมความซื่อสัตย์ในภาคธุรกิจ เอกชน โดยดำเนินมาตรการที่มีผลต่อการปราบปรามการรับสินบน สร้างความเข้มแข็งให้แก่กระบวนการสอบสวนและการฟ้องคดี รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบความรับผิดชอบของบริษัทธุรกิจ

7. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ โดยผลักดันให้หน่วยงานต่อต้านการทุจริตภายในประเทศเข้าร่วมพันธกรณีเป็นสมาชิกองค์กรต่อต้านการทุจริตระดับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือในการนำทรัพย์สินกลับคืนประเทศและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

8. จัดทำดัชนีชี้วัดความโปร่งใสในสังคมไทย โดยจัดตั้งองค์กรกลางที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลมาตรฐานกลาง และจัดทำเกณฑ์มาตรฐานกลางความโปร่งใสในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ 4 สร้างบุคลากรมืออาชีพป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรการ/แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมการประพฤติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคลากรในหน่วยงานต่อต้านการทุจริตอย่างเคร่งครัด (Code of Conduct) โดยผลักดันให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายทุกหน่วยงานสร้างมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีระบบติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพ

2. ส่งเสริมการสร้างมาตรฐานเส้นทางวิชาชีพของบุคลากรและมาตรฐานค่าตอบแทนพิเศษ โดยส่งเสริมให้หน่วยงานต่อต้านการทุจริตและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนบริหารงานบุคคล ส่งเสริมให้การบริหารงานบุคคลของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง และผลักดันให้มีบรรทัดฐานในการกำหนดค่าตอบแทนพิเศษแก่บุคลากร

3. ส่งเสริมความร่วมมือด้านวิชาการกับองค์กรต่างประเทศ

4. ส่งเสริมการสร้างองค์การจัดการความรู้

5. ส่งเสริมการสร้างศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการทุจริต โดยผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลสารสนเทศกลาง และส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

6. สร้างมาตรฐานหลักสูตรฝึกอบรมของหน่วยงานต่อต้านการทุจริต โดยส่งเสริมให้หน่วยงานต่อต้านการทุจริตมีหลักสูตรฝึกอบรมที่มีมาตรฐานและจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมภายในหน่วยงาน รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณรวมทั้งหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนจากแหล่งเงินนอกงบประมาณ

แผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ.2555

รัฐบาลถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจัง และน้อมนำพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถในเรื่องยาเสพติดมาปฏิบัติให้สำเร็จ ลุล่วง โดยใช้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดเป็นยุทธศาสตร์หลัก กำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการ คือ 7 แผน 4 ปรับ 3 หลัก 6 เร่ง เพื่อให้เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานยาเสพติด

7 แผน ประกอบด้วย

แผนที่ 1 การสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด

แผนที่ 2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand)

แผนที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด (Potential Demand)

แผนที่ 4 การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย (Supply)

แผนที่ 5 ความร่วมมือระหว่างประเทศ

แผนที่ 6 การสกัดกั้นยาเสพติด

แผนที่ 7 การบริหารจัดการแบบบูรณาการ

4 ปรับ ประกอบด้วย

ปรับที่ 1 ปรับปรุงข้อมูล การข่าวให้ถูกต้อง ทันสมัย

ปรับที่ 2 ปรับบทบาท พุทธิกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปรับที่ 3 ปรับกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ

ปรับที่ 4 ปรับทัศนคติของสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด

3 หลัก ประกอบด้วย

หลักที่ 1 หลักการแก้ไขปัญหาโดยใช้หลักเมตตา ความรักในเพื่อนมนุษย์ อยากเห็นคนผิดกลับตัวเป็นคนดี คำนึงความรักให้ครอบครัว คำนึงสุขให้ชุมชน

หลักที่ 2 ยึดหลักนิติธรรม ใช้การบำบัด ป้องกัน ควบคุม การปราบปราม

หลักที่ 3 หลักแก้ปัญหาโดยยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง หรือ Area Approach

6 เร่ง ประกอบด้วย

เร่งที่ 1 เร่งดำเนินการในด้านข้อมูลปัญหา

เร่งที่ 2 เร่งลดจำนวนผู้เสพจากหมู่บ้าน/ชุมชน

เร่งที่ 3 เร่งแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศและการสกัดกั้นยาเสพติด

เร่งที่ 4 เร่งปราบปรามผู้ค้า ลดความเดือดร้อนของประชาชนจากปัญหา ยาเสพติด

เร่งที่ 5 เร่งแก้ไขปัญหาเยาวชนกลุ่มเสี่ยงทั้งในและนอกสถานศึกษา

เร่งที่ 6 เร่งสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

ความปรองดองและสมานฉันท์ของคนในชาติ

ปรากฏการณ์ความรุนแรงทางการเมืองที่เกิดขึ้นตั้งแต่ในช่วงปี พ.ศ.2549 - 2553 นำมาซึ่งการสูญเสียชีวิตไม่ต่ำกว่า 100 คน บาดเจ็บอีกจำนวนมาก รวมถึงผู้สูญหายอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่ปรากฏข้อมูล อีกทั้งความสูญเสียทางวัตถุ อาคาร สถานที่ต่างๆ อีกหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2553 มีกลุ่มคนที่มีความคิดแตกต่างทางการเมืองกันอย่างชัดเจน เกิดการปะทะความเกลียดชังกันจากการเลือกรับสื่อที่นำเสนอความเห็นทางการเมืองที่สอดคล้องกับมุมมองของตน และแบ่งขั้วแยกข้างกันอย่างเห็นได้ชัดในบางพื้นที่เกิดการปะทะกันระหว่างสองกลุ่มที่เห็นต่างทางการเมือง มีการใช้อาวุธต่างๆ รวมถึงอาวุธปืนทำร้ายร่างกายกันทำให้มีผู้เสียชีวิต ยิ่งไปกว่านั้นความรุนแรงได้ขยายตัวไปถึงในระดับครอบครัว จนกระทั่งเกิดการเสียชีวิตและความสัมพันธ์ที่แตกร้าว จากความรุนแรงที่กล่าวมาอันนำมาซึ่งการสูญเสียอย่างประมาณค่ามิได้ ส่งผลกระทบในทางลบต่อทุกภาคส่วนของสังคม โดยยังมีประเด็นข้อสงสัยที่ยังไม่

สามารถค้นหาและทำความเข้าใจให้ปรากฏเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ อันเป็นที่ยอมรับของผู้คนในสังคมไทยและนานาชาติได้ จึงต้องมีการตรวจสอบและค้นหาความจริงและข้อเท็จจริงที่เป็นรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้งและเหตุการณ์ความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงในการชุมนุมทางการเมือง การละเมิดสิทธิมนุษยชน การสูญเสียชีวิต การบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจ ความเสียหายของทรัพย์สิน และความเสียหายในรูปแบบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา โดยมีเป้าหมายที่จะให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน เกิดการเยียวยา และป้องกันมิให้เกิดเหตุความรุนแรงขึ้นในอนาคต

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 เห็นชอบในหลักการให้มีคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) โดยแต่งตั้งให้ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ณ นคร ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการ และไปดำเนินการสรรหาคณะกรรมการซึ่งเป็นบุคคลที่มีผลงาน มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ เกี่ยวกับการตรวจสอบและค้นหาความจริง การเยียวยาฟื้นฟู การลดความขัดแย้ง หรือการป้องกันความรุนแรง และความสูญเสีย เพื่อให้ได้มาซึ่งการตรวจสอบและค้นหาความจริงของเหตุการณ์ความไม่สงบของประเทศที่เกิดขึ้น และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2553 เห็นชอบให้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ พ.ศ.2553 เพื่อให้มีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความอิสระและความเป็นกลาง โดยกำหนดระยะเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี (เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 16 กรกฎาคม 2555) และมีแนวทางดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบและค้นหาความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรุนแรงที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม 2553 รวมตลอดถึงประเด็นที่เป็นรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้งและเหตุการณ์ความรุนแรงในประเทศในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

2. เยียวยาและฟื้นฟูบุคคล สังคม องค์กร และสถาบันที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งในระยะสั้นและระยะยาวตามแนวทางความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และความยุติธรรมทางสังคม เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปรองดองในประเทศต่อไป

3. วางมาตรการเพื่อลดความขัดแย้งในสังคมไทย และป้องกันมิให้เกิดเหตุความรุนแรงและความสูญเสียขึ้นอีกในอนาคต

ทั้งนี้ คอป. ได้มีข้อสรุปในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

➤ การค้นหาความจริง³

1. จากฐานข้อมูลที่ผ่านมาการตรวจสอบ มียอดรวมผู้เสียชีวิต 93 ราย โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษรับเป็นคดีพิเศษ 89 ราย มีสำนวนชั้นสูตรพลิกศพที่ส่งให้พนักงานสอบสวนกองบัญชาการตำรวจนครบาลดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 150 เป็นกรณี que เชื่อว่าความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานที่อ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่อย่างน้อย 18 ราย

³ รายงานความคืบหน้าคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ครั้งที่ 3 (กรกฎาคม 2554 – มีนาคม 2555)

2. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดี

การดำเนินคดีต่อกลุ่มผู้ชุมนุม รวมทั้งสิ้น 261 คดี โดยแบ่งประเภทความผิดออกเป็น 4 กลุ่มคดี คือ กลุ่มที่ 1 การก่อการร้าย (เหตุร้ายต่างๆ) 148 คดี กลุ่มที่ 2 การขู่มขู่บังคับให้รัฐบาลกระทำการใดๆ 22 คดี กลุ่มที่ 3 การทำร้ายประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ 71 คดี และกลุ่มที่ 4 การกระทำต่ออาวุธยุทโธปกรณ์ของทางราชการ 20 คดี จากจำนวนคดีพิเศษ 261 คดี ได้สอบสวนแล้วเสร็จ 131 คดี อยู่ระหว่างการสอบสวน 130 คดี มีผู้ต้องหา 650 คน จับกุมได้ 290 คน หลบหนี 358 คน (เสียชีวิตแล้ว 2 คน)

ตารางที่ 8: สรุปข้อมูลคดีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษรับไว้ทำการสอบสวนเป็นคดีพิเศษ

ประเภทคดี	จำนวนคดี (คดี)		จำนวนผู้ต้องหา (คน)	
	รับมา	สอบสวนแล้วเสร็จ	ตามหมายจับ	จับกุมได้
คดีรู้ตัวผู้กระทำผิด/จับได้	66	64	609	290
<u>คดีกลุ่มที่ 1</u> การก่อการร้าย	39	39	529	229
<u>คดีกลุ่มที่ 2</u> การขู่มขู่บังคับให้รัฐบาลกระทำการใดๆ	17	15	63	50
<u>คดีกลุ่มที่ 3</u> การทำร้ายประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ	2	2	4	1
<u>คดีกลุ่มที่ 4</u> การกระทำต่ออาวุธยุทโธปกรณ์ของทางราชการ	8	8	13	10
คดีรู้ตัวผู้กระทำผิด/จับไม่ได้	16	9	41	-
<u>คดีกลุ่มที่ 1</u> การก่อการร้าย	11	7	34	-
<u>คดีกลุ่มที่ 2</u> การขู่มขู่บังคับให้รัฐบาลกระทำการใดๆ	2	1	3	-
<u>คดีกลุ่มที่ 3</u> การทำร้ายประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ	2	-	3	-
<u>คดีกลุ่มที่ 4</u> การกระทำต่ออาวุธยุทโธปกรณ์ของทางราชการ	1	1	1	-
คดีไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด	179	58	-	-
รวม	261	131	650	290

แหล่งข้อมูล: รายงานความคืบหน้าคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ครั้งที่ 3 (กรกฎาคม 2554 – มีนาคม 2555)

➤ การศึกษาวิจัยถึงสาเหตุและรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้ง

คอป. ได้มีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณะในประเด็นปัญหาต่างๆ และมีการพูดคุยปรึกษาหารือกับนักวิชาการ ผู้แทนหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยได้สังเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นพบว่า มีมูลเหตุหลักที่เป็นส่วนหนึ่งของปัญหารากเหง้าของความขัดแย้งที่นำไปสู่ความรุนแรงอย่างน้อย 5 ประการ คือ

- 1) โครงสร้างอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน
- 2) การจัดการด้านความมั่นคงและจิตสำนึกของทหาร
- 3) บริบทของสังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และอัตลักษณ์
- 4) การบังคับใช้กฎหมาย
- 5) สื่อในฐานะเครื่องมือผลิตซ้ำทางความคิด

คอป. จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยชุดโครงการศึกษาปัญหารากเหง้าของความขัดแย้งและแนวทางสู่ความปรองดอง จำนวน 5 เรื่อง และจัดทำเอกสารสังเคราะห์สรุปรากเหง้าของความขัดแย้งสู่ทางออกเพื่อความปรองดอง จำนวน 1 เรื่อง สรุปแนวคิดหลักในแต่ละเรื่องได้ดังนี้

1) เรื่องโครงสร้างอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน เป็นการศึกษาและหาข้อสรุปของปัญหาและวิกฤติทางการเมืองที่เกิดขึ้นโดยอธิบายจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายและกลุ่มอำนาจทางสังคมต่างๆ นั่นคือ สังคมประกอบด้วยเครือข่ายอำนาจมากมายหลากหลายที่ทับซ้อนเหลื่อมล้ำและตัดกันไปมา โดยที่ไม่มีปัจจัยสังคมอันหนึ่งอันใดที่สามารถกำหนดหรือเป็นปัจจัยหลักในการกำหนดสังคมได้ทั้งหมด หากแต่ลักษณะสังคมจะมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายทั้งหลายที่เหลื่อมล้ำซ้อนกัน สังคมเครือข่ายต้องจัดตั้งและพัฒนาเป็นสถาบันที่สามารถสร้างความหมายและคุณค่าในสังคมได้ จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลในเครือข่านั้น โดยคาดว่าผลการศึกษานี้จะนำไปสู่การมีข้อเสนอแนะทางนโยบายต่อปัญหาและวิกฤติทางการเมืองในประเด็นปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม การสร้างและใช้อำนาจอรัฐ การพัฒนาระบบเศรษฐกิจและการผลิต รวมถึงระบบข้อมูลข่าวสารและการยกระดับการศึกษา

2) การปฏิรูปองค์การด้านความมั่นคง เป็นการศึกษาถึงองค์การที่มีอำนาจและหน้าที่ในการรับผิดชอบด้านความมั่นคงแห่งรัฐอันประกอบไปด้วย สภาความมั่นคงแห่งชาติ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) โดยเฉพาะประเด็นโครงสร้างและจิตสำนึกของกองทัพไทยในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงบทบาทของกองทัพไทยจากอดีตสู่ปัจจุบันในเรื่องการรักษาความมั่นคงภายใน ความสำคัญและความจำเป็นของการปฏิรูปหน่วยงานด้านความมั่นคง การศึกษาตัวอย่างการประยุกต์ใช้ SSR (Security Sector Reform) ในต่างประเทศ รวมถึงแนวทางการประยุกต์ใช้ SSR (Security Sector Reform) กับกองทัพไทย

3) ความรุนแรงทางการเมือง : พลวัตสังคมและวัฒนธรรมและแนวทางแก้ไข เป็นการศึกษาโครงสร้างทางสังคม ความเหลื่อมล้ำและความสัมพันธ์ระหว่างเมืองและชนบท รวมทั้งที่มาของความขัดแย้งและพลวัตของการเมือง อัตลักษณ์ในบริบทประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ตลอดจนความเสี่ยงต่อความรุนแรงในสังคมระยะเปลี่ยนผ่าน โดยใช้ทฤษฎีเรื่องการแปรเปลี่ยนความขัดแย้ง (conflict - transformation) ที่มี

แนวคิดที่ว่าความแตกต่างและความขัดแย้งในสังคมนั้นถือเป็นเรื่องธรรมดาของสังคม โดยในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว โอกาสที่จะเกิดความแตกต่างก็จะมีมากขึ้น และเมื่อเกิดความแตกต่าง แตกแยกหรือความขัดแย้งแล้วได้รับการพิจารณาอย่างไรจากฝ่ายที่มีอำนาจหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะส่งผลให้สามารถช่วยแก้ไขหรือผ่อนคลายความขัดแย้ง หรือในทางตรงกันข้ามอาจไปเพิ่มพูนและขยายความขัดแย้ง ดังนั้น การทำความเข้าใจถึงลักษณะและธรรมชาติของความขัดแย้ง ตลอดจนมูลเหตุและพลวัตของความขัดแย้งจึงเป็นพื้นฐานของการแก้ไขปัญหาตลอดจนแนวทางป้องกันในอนาคต

4) กระบวนการยุติธรรมกับสถานการณ์ทางการเมืองที่มีความรุนแรง : ปัญหาและแนวทางแก้ไข เป็นการศึกษาปัญหาของกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางมหาชนและทางอาญาเนื่องจากมูลเหตุแห่งความรุนแรงที่ผ่านมาเกิดจากปัญหาในกระบวนการยุติธรรมทางมหาชนและทางอาญาเป็นหลักโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับต่างประเทศ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะนำไปเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและสร้างความปรองดองของคนในชาตินอกจากนี้ ยังศึกษาความเป็นไปได้ของการดำเนินการตามหลักกระบวนการยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่านเพื่อสร้างความปรองดองในระยะเริ่มแรกและเพื่อเป็นฐานที่มั่นคงในการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นระบบต่อไป

5) ขอบเขตการใช้เสรีภาพของสื่อมวลชนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย เป็นการศึกษาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เฉพาะในส่วนของเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของสื่อมวลชน ศึกษาหลักเกณฑ์การจำกัดการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่มีอยู่ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติอื่นที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องศึกษาวิเคราะห์ถึงแนวความคิด ปรัชญา ตลอดจนหลักเกณฑ์ที่กำหนดของกฎหมายและมาตรฐาน

➤ การเยียวยาฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรง

การชดเชย เยียวยา และฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงทุกฝ่ายเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างความปรองดองในชาติ รัฐมีหน้าที่ปกป้องคุ้มครองสิทธิของประชาชนและป้องกันไม่ให้เกิดความรุนแรงซึ่งกระทบต่อสิทธิในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล และกระทบกระเทือนต่อสังคม ดังนั้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงโดยที่รัฐไม่สามารถป้องกันได้ รัฐย่อมมีหน้าที่เยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบุคคลและฟื้นฟูสังคม โดยรัฐบาลต้องดำเนินการในเรื่องการเยียวยาอย่างรวดเร็วและจริงจัง ทั้งนี้ คอป.ได้เสนอต่อรัฐบาลถึงแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1. เนื่องจากการเยียวยาในกรณีนี้แตกต่างจากการเยียวยาในกรณีปกติ เพราะเป็นการเยียวยาอันเป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบของรัฐที่ไม่มีกลไกที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ความขัดแย้งทางการเมืองอยู่ในกรอบ และดำเนินไปตามครรลองของสันติวิธีจนเกิดความรุนแรงซึ่งสร้างความเสียหายต่อบุคคลและสังคม อีกทั้งยังเป็นการแสดงออกว่ารัฐตระหนักและรับรู้ถึงความเจ็บปวดสูญเสียของผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกฝ่าย และจะรับผิดชอบความเจ็บปวดสูญเสียนั้น เพื่อให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างเป็นปกติ การเยียวยาในกรณีนี้จึงไม่อาจใช้หลักการและมาตรการตามปกติดังเช่นที่รัฐใช้กับผู้ประสบภัยพิบัติ หรือหลักการในการจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหาย ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายในคดีอาญา ฯลฯ

แต่จะต้องใช้มาตรการพิเศษที่ไม่ติดขัดอยู่กับสิทธิที่มีอยู่ตามกรอบของกฎหมายและแนวปฏิบัติของหน่วยงานและองค์กรที่ดำเนินการในกรณีปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้การเยียวยา มีผลในการป้องกันเหตุการณ์ความรุนแรงในอนาคตและสร้างความปรองดองในชาติ

2. รัฐบาลควรเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกฝ่ายอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง โดยกลุ่มเป้าหมายในการเยียวยาไม่ควรจำกัดเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2553 เท่านั้น แต่ควรครอบคลุมถึงบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรงที่สืบเนื่องมาจากความขัดแย้งทางการเมืองในช่วงตั้งแต่ก่อนการรัฐประหารเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เป็นต้นมา โดยให้รวมถึงประชาชนเจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อมวลชน และภาคเอกชน ตลอดจนครอบครัวของผู้ที่ได้รับผลกระทบ นอกจากนี้ควรขยายขอบเขตการเยียวยาและฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบในระดับพื้นที่ชุมชนและสังคมด้วย โดยเฉพาะแหล่งที่อยู่อาศัยและย่านการค้าที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมและเหตุการณ์ความรุนแรง

3. รัฐบาลควรกำหนดกรอบในการเยียวยาให้กว้างขวาง สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของเหตุการณ์ และครอบคลุมถึงความสูญเสียในลักษณะต่างๆ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยให้ครอบคลุมถึงความสูญเสียในทางเศรษฐกิจและโอกาสของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและจิตใจอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ความรุนแรง ความสูญเสียทางด้านอัตลักษณ์ ความสูญเสียด้านการประกอบอาชีพที่อยู่อาศัย หน้าที่การงาน โอกาส และรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูรัฐบาลต้องตระหนักว่าการดำเนินการเยียวยา มีหลายวิธีการต่างกัน ไม่ใช่เฉพาะการเยียวยาด้วยตัวเงินเท่านั้นผู้ที่ได้รับผลกระทบแต่ละรายและแต่ละครอบครัวต่างได้รับผลกระทบที่เหมือนและแตกต่างกันไป การเยียวยาและฟื้นฟูจึงต้องเหมาะสมกับแต่ละราย เพื่อให้การเยียวยาได้ผลและเพื่อให้มีผลต่อความปรองดอง โดยผู้ที่ได้รับผลกระทบบางคนต้องการตัวเงินเนื่องจากยากจนหรือมีปัญหาทางเศรษฐกิจ บางคนต้องการการขอโทษเพื่อฟื้นฟูเกียรติยศของผู้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ บางคนต้องการโอกาสในการประกอบอาชีพ บางคนต้องการความยุติธรรมโดยให้นำผู้กระทำผิดสู่กระบวนการยุติธรรม บางคนต้องการการเยียวยาทางด้านจิตใจ เป็นต้น

4. รัฐบาลควรจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อทำหน้าที่ในการให้การเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกฝ่ายอย่างจริงจัง โดยจัดให้มีองค์กรเฉพาะกิจที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานความช่วยเหลือด้านงบประมาณในการเยียวยาอย่างเป็นระบบ ทั้งถึง และต่อเนื่อง

สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม

ข้อมูลสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในช่วงที่ผ่านมา พบประเด็นสำคัญดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจไทยยังคงพึ่งพาการส่งออกสินค้าและการลงทุนจากต่างประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งมีความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ส่วนการผลิตยังคงกระจุกตัวในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่เป็นของบริษัทต่างชาติ ดังจะเห็นได้จากการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจโลกในปี 2552 ซึ่งส่งผลทำให้เศรษฐกิจไทย หดตัวร้อยละ 2.3 และมีการฟื้นตัวตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้การส่งออกการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวสูง ทำให้ในปี พ.ศ.2553 เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงถึงร้อยละ 7.8 ส่วนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 3.3 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 4.6 ของ GDP ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ 172.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ อัตราการว่างงานร้อยละ 1.0 ภาระหนี้สาธารณะอยู่ที่ร้อยละ 42.4 ของ GDP

ในช่วงต้นปี 2554 ประเทศไทยได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิที่ประเทศญี่ปุ่น ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตหลักของไทยโดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หดตัวต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 และ 2 ของปี ส่งผลทำให้เศรษฐกิจไทยโดยรวมในไตรมาสสอง ของปี 2554 ขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสแรกแห่งปี เฉลี่ยครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.9 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจไทย การที่ภาวะเศรษฐกิจมีแรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและราคาสินค้าในตลาดโลก ประกอบกับการส่งผ่านต้นทุนผู้ประกอบการไปยังราคาสินค้าภายในประเทศ และการคาดการณ์เงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทำให้อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในไตรมาสที่สองอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 4.1 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกที่ร้อยละ 3.0 ล่าสุดในเดือนกรกฎาคม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 4.1 การที่ระดับเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นทำให้ผู้บริโภคมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น จึงเป็นเหตุให้มีการทยอยปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อ

การปรับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในเดือนเมษายน 2555 ทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนมีปัญหากับวิธีการปรับค่าจ้างให้กับแรงงานที่มีประสบการณ์ให้สูงกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ ทำให้มีการประท้วงเรียกร้องเป็นระยะ และในระยะยาวมีประเด็นที่ต้องเฝ้าระวังคือ แรงกดดันเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการปรับเพิ่มราคาพลังงานในประเทศ และประเด็นการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้จบการศึกษาใหม่ ซึ่งโอกาสในการหางานทำอาจไม่ง่ายเหมือนที่ผ่านมา เนื่องจากในภาวะค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการชะลอการจ้างงานเพิ่ม และอาจจ้างเฉพาะแรงงานที่ตรงกับความต้องการเท่านั้น

อย่างไรก็ดี แม้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย ที่สำคัญได้แก่

1) ความเสี่ยงต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาที่ภาวะการว่างงานยังอยู่ในอัตราที่สูง และความกังวลต่อปัญหาหนี้สาธารณะทั้งในกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป รวมทั้งความเสี่ยงจากการฟื้น

ตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นหลังจากได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากแผ่นดินไหวและสึนามิ เนื่องจากอุปสงค์ในตลาดโลกลดลง เงินเยนแข็งค่าขึ้นมาก และอุปสงค์ภาคเอกชนยังคงมีความอ่อนแอ

2) ตลาดเงิน ตลาดทุน และอัตราแลกเปลี่ยนยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนจากความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นกว่าครึ่งปีแรกจากค่าเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาที่อ่อนค่าลง

3) ราคาน้ำมันยังมีแนวโน้มที่จะผันผวน แม้ว่าราคาจะมีแนวโน้มลดลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก แต่ปัจจัยเสี่ยงด้านอุปทานและการเก็งกำไรส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้น

4) เงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยทรงตัวในระดับสูง แม้ว่าแรงกดดันจากราคาน้ำมันมีแนวโน้มทรงตัว แต่อุปสงค์ภายในประเทศยังขยายตัวได้ดี และตลาดแรงงานมีความตึงตัวสูงทำให้ต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

5) ความล่าช้าของการใช้จ่ายงบประมาณ 2555 จะส่งผลให้การลงทุนภาครัฐขยายตัวได้ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้

6) สถานการณ์การผลิตภาคการเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ หลังจากปัญหาอุทกภัยเริ่มมีความถี่มากขึ้นนับจากปลายปี 2553 จนถึงปัจจุบัน

ด้านสังคม

สังคมไทยมีโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ในปี พ.ศ.2553 ผู้สูงอายุมีสัดส่วนร้อยละ 11.7 ของประชากรรวม ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจที่ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องจึงทำให้ภาวะตลาดแรงงานตึงตัว ด้านสุขภาพคนไทยมีสุขภาพโดยรวมดีขึ้นและมีอายุยืนยาวมากขึ้น เนื่องจากโภชนาการและบริการด้านสาธารณสุขที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ต้องเร่งป้องกันโรคและภัยด้านสุขภาพที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยง

ในการดำเนินชีวิตและการบริโภค ส่วนความเหลื่อมล้ำทางสังคมยังเป็นปัญหาเรื้อรังที่สะท้อนถึงความแตกต่างในโอกาสของการเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง การเข้าถึงสิทธิที่พึงมีพึงได้ การเข้าถึงทรัพยากร และกระบวนการยุติธรรมที่เท่าเทียม รวมทั้งโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่พึ่งพิงอุตสาหกรรมเป็นหลักและเอื้อต่อเจ้าของทุนมากกว่าแรงงาน ซึ่งทำให้ผลประโยชน์จากการพัฒนายังกระจุกตัวในกลุ่มคนจำนวนน้อย ทั้งในด้านรายได้ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงิน และที่ดินรวมทั้งสินทรัพย์อื่นๆ

ข้อตกลง อนุสัญญา และความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยได้มีข้อตกลงเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาและให้ความร่วมมือกับนานาชาติประเทศทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ นำมาซึ่งความร่วมมือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการออกกฎหมายข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ (Standard Minimum Rules) ข้อแนะนำ (Guidelines) เพื่อให้ประเทศสมาชิกนำไปปฏิบัติ และส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนางานด้านความยุติธรรม ที่ผ่านมาประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาต่างๆ เช่น การต่อต้านการก่อการร้ายและฟิสิกส์ในระดับสหประชาชาติรวม

8 ฉบับ ภาควิชาในอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ภาควิชาอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการทุจริต ให้สัตยาบันอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท รวมทั้งได้เข้าเป็นภาควิชาในอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ.1961 แก้ไขโดยพิธีสาร ค.ศ.1972 เป็นภาควิชาในพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางอาญาของภูมิภาคอาเซียน และในระดับทวีภาคีประเทศต่าง ๆ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส นอร์เวย์ อินเดีย จีน สาธารณรัฐเกาหลี และเปรู รวมทั้งดำเนินโครงการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในกรอบเอเชีย - ยุโรป (ASEM Anti - Money Laundering) เป็นต้น

สำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยด้านกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งและพาณิชย์ ได้แก่ ความร่วมมือกับคณะกรรมการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติในด้านการส่งเสริมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการอนุญาโตตุลาการความร่วมมือกับสถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันของกฎหมายเอกชน (The International Institute for the Unification of Private Law - UNIDROIT) ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในระหว่างกระบวนการสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อประสานความร่วมมือในด้านการพัฒนากฎหมายการค้าและการพาณิชย์ระหว่างประเทศ ความตกลงระหว่างประเทศทางการศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับการส่งเอกสารและสำนวน และการส่งประเด็นไปสืบพยานระหว่างราชอาณาจักรไทย ประเทศออสเตรเลีย และประเทศจีน ความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือกันทางการศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรสเปน เป็นต้น

การจัดตั้งประชาคมอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) หรืออาเซียนก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยในปัจจุบันมีจำนวนประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา และไทย ในปี 2558 ประเทศสมาชิกอาเซียนได้กำหนดและวางแผนเพื่อพัฒนาและยกระดับความร่วมมือระหว่างกันไปสู่ทิศทางที่ก้าวหน้าอีกระดับหนึ่งด้วยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community: AC) ขึ้นเพื่อสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมือระหว่างกันอย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community : APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community : ASCC)

สำหรับประเทศไทยเองได้มีการเตรียมพร้อมในเชิงนโยบายซึ่งปรากฏทั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ตลอดจนการเตรียมพร้อมเชิงกลไก ได้แก่ การจัดตั้งคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานภายใต้การพัฒนาไปสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมักจะได้รับความสนใจและกล่าวถึงเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากจะนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงภายในภูมิภาคอย่างกว้างขวาง โดยแนวโน้มการพัฒนาสำคัญอันจะเกิดจากประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ การจัดระบบและการเพิ่มขึ้นของการค้า การลงทุนและการบริการระหว่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและขยายตัวของเมือง การบริหารงานชายแดน การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างใกล้ชิด การเคลื่อนย้ายคน และการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร

อย่างไรก็ดี แม้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการบูรณาการยุทธศาสตร์โดยตรงในเชิงการขับเคลื่อนหรือดำเนินการให้เป็นไปตามพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย แต่การปรับตัวและเตรียมความพร้อมสำหรับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบที่จะเกิดขึ้นในระดับประเทศ หน่วยงาน พื้นที่ และประชาชนก็ย่อมจะเป็นการสร้างความสามารถในการแข่งขันหรือเป็นแรงสนับสนุนที่จะทำให้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของไทยเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดประโยชน์สูงสุด ขณะเดียวกัน การศึกษา วิเคราะห์ถึงผลกระทบทางอ้อมที่จะเกิดขึ้นจากความร่วมมือทางเศรษฐกิจก็นับเป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อปรับเปลี่ยนองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงภายนอกเพื่อให้การดำเนินการกิจประสบความสำเร็จ และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนต่อไป

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการพัฒนาจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งอาจทำให้มีการขยายตัวด้านการค้า การลงทุน และการบริการ รวมทั้งการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ซึ่งแนวโน้มเศรษฐกิจดังกล่าวอาจส่งผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อการบูรณาการยุทธศาสตร์ไทย ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ (Nontraditional Security Issues) เช่น ปัญหายาเสพติด อาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบนำเข้า/เคลื่อนย้ายสินค้าผิดกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่สามารถแอบแฝงมากับการลงทุน หรือการทำการค้ากับต่างประเทศ

2. การเตรียมพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศต่างๆ รวมทั้งไทยจะส่งผลให้เกิดการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่จากภาครัฐและเอกชน ดังนั้น จึงเป็นโอกาสให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างด้าวทั้งที่ถูกและผิดกฎหมายจากประเทศอื่นเข้ามาทำงานรับจ้างเป็นแรงงานให้กับผู้ประกอบการภายในประเทศมากขึ้น

3. การประกอบอาชีพของประชาชนภายใต้สภาพแวดล้อมทางการค้า การลงทุน การบริการ และการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพเสรีย่อมเป็นทั้งโอกาสและผลกระทบสำหรับประชากรวัยแรงงานของไทย ซึ่งผลกระทบทางลบอาจทำให้เกิดการสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในภาคการผลิต เช่น ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมบางสาขา ซึ่งจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายฐานการผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ย่อมก่อให้เกิดความตึงเครียด และปัญหาสังคมอื่นตามมาได้ เช่น การเรียกร้องการประท้วงของเกษตรกรการสูญเสียรายได้การถูกเลิกจ้างหรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ เป็นต้น

4. ความเหลื่อมล้ำทางสังคมการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในพื้นที่ชายแดน โรงงาน สถานประกอบการ หรือพื้นที่ชุมชนซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการพัฒนาโดยรวม นั่นคือ ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยเฉพาะเกษตรกรที่สินค้าถูกตีตลาด ผู้ว่างงาน หรือผู้ไม่สามารถเข้าถึงโอกาสการพัฒนาได้ เช่น บุคคลด้อยโอกาส บุคคลชายขอบ เป็นต้น

5. การพัฒนาทางเศรษฐกิจย่อมมีผลกระทบต่อสังคมในด้านอื่นๆ เช่น สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตชุมชน ทำให้โครงการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นอาจได้รับแรงต่อต้านจากประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบในพื้นที่ ดังนั้น

กลไกการจัดความขัดแย้งระหว่างภาครัฐ/ภาคเอกชนกับประชาชนหรือระหว่างประชาชนด้วยกันเองจึงต้องมีการเตรียมการ ดังนั้น การกำหนดแนวทางการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท หรือแนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วมจึงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงและเตรียมการ ขณะเดียวกัน ยังต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกการจัดการความขัดแย้ง และการอำนวยความสะดวกแก่ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เช่น ระบบร้องเรียนร้องทุกข์ ความขัดแย้งระหว่างบริษัทต่างชาติกับประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น

6. การส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนภายใต้ความเป็นประชาคมอาเซียนประเทศต่างๆ ย่อมต้องการมาตรฐานเดียวกันในการปฏิบัติต่อกัน ดังนั้น เมื่อประชาคมอาเซียนเปิดกว้างต่อการเคลื่อนไหวของผู้คนที่มากขึ้นก็ย่อมต้องทำให้อาเซียนปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานอื่นๆ ที่เป็นสากล ในลักษณะกฎเกณฑ์ระเบียบ กฎหมาย และรวมทั้งค่านิยมด้วย ในปัจจุบัน ค่านิยมสำคัญที่แต่ละประเทศต้องเคารพและยึดถือ ได้แก่ หลักประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ดังนั้น การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลหน่วยงานราชการ จะต้องคำนึงถึงหลักดังกล่าวด้วย โดยในบางภาวะการณ์ก็อาจมีความขัดแย้งกันได้ อาทิ ผู้อพยพย้ายถิ่นโดยผิดกฎหมายที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยก็ต้องได้รับการปฏิบัติขั้นต่ำตามหลักสิทธิมนุษยชนสากล เช่น สิทธิเด็ก สิทธิในการศึกษา และการรักษาพยาบาล ดังนั้น หน่วยงานด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้องจึงต้องกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการปัญหานี้อย่างเหมาะสม มิฉะนั้นแล้วอาจก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อภาพลักษณ์ของประเทศได้

ในด้านความมั่นคง⁴ ภัยที่คุกคามประเทศไทยมีความหลากหลายมากขึ้น ภัยในรูปแบบเดิม เช่น การคุกคามของกำลังทหารขนาดใหญ่มีแนวโน้มลดลง แม้ว่าจะยังมีปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดน เพราะความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมีความผันผวนในบางเวลา ภัยรูปแบบใหม่มีความเสี่ยงมากขึ้น อาทิ การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัจจัยในประเทศที่สำคัญได้แก่การก้าวข้ามจากระบบอำนาจและอุปถัมภ์สู่สังคมการมีส่วนร่วม โดยประชาชนมีความตื่นตัวสูงเนื่องจากได้รับแรงกระตุ้นจากกระแสโลกาภิวัตน์ ประชาธิปไตย การค้าเสรี การปกป้องสิทธิมนุษยชน การอนุรักษ์คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่กลไกที่ดูแลกติกาใหม่ของการเปลี่ยนผ่านยังไม่สามารถทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ประชาชน ทั้งในระดับปัจเจก ชุมชน และสังคมยังขาดความเข้าใจบริบทดังกล่าว สังคมจึงเกิดความขัดแย้งและเผชิญหน้าเพื่อเรียกร้องและปกป้องสิทธิของแต่ละฝ่ายด้วยวิธีการรุนแรง การขาดความสามัคคีของคนในชาติ และการกระทำที่กระทบต่อสถาบันหลักของชาติ ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยาเสพติด ผู้หลบหนีเข้าเมือง

นอกจากนั้นในทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยยังพบว่าภัยคุกคามที่สำคัญอีกด้านหนึ่งคือ โรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ อาทิ สึนามิ ภัยแล้ง และอุทกภัย ซึ่งส่งผลกระทบทางตรงต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและฐานทรัพยากรธรรมชาติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ภัยเหล่านี้มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงขึ้นภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก

⁴ สรุปสาระสำคัญจาก สภาความมั่นคงแห่งชาติ (2550), นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2550-2554)

ในด้านการเมืองการปกครอง ระบบรัฐสภาซึ่งเป็นส่วนสำคัญของระบบการเมืองของประเทศไทย ประสบภาวะชะงักงันมาโดยตลอดจากการปฏิวัติรัฐประหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 จึงเริ่มมั่นคงขึ้น โดยรัฐสภาดำรงอยู่ได้ 12 ปี มีการเลือกตั้งทั่วไป 4 ครั้งก่อนที่จะถูกปฏิวัติในปี พ.ศ. 2534 หลังจากนั้น 1 ปีระบบรัฐสภาก็หวนกลับคืนมาอีกครั้งโดยสามารถดำรงอยู่ได้ 14 ปี ในระหว่างนั้นมีการเลือกตั้งทั่วไป 6 ครั้ง จนเกิดรัฐประหารครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2549 และประเทศไทยกลับคืนสู่ระบบรัฐสภาในปีต่อมา⁵

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน คือรัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นฉบับที่ 18 ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ รัฐสภาประกอบด้วย

- **สภาผู้แทนราษฎร** ซึ่งมีสมาชิก 500 คน แบ่งเป็น ส.ส. แบบแบ่งเขต จำนวน 375 คน (แต่ละเขตเลือกตั้งมี ส.ส. ได้ 1 คน ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ส.) และ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ 125 คน (พรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัคร ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อจะจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครไว้เพียงบัญชีเดียว เรียงลำดับจำนวนไม่เกิน 125 รายชื่อ รายชื่อใครจะอยู่ลำดับใดนั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละพรรคจะดำเนินการ การเลือกตั้งแบบนี้ถือประเทศเป็นเขตเลือก ตั้ง หมายถึงทั้งประเทศ จะมีผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อชุดเดียวกัน)
- **วุฒิสภา** ซึ่งมีสมาชิก 150 คน แบ่งเป็น ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง จำนวน 76 คน (มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในแต่ละจังหวัดๆ ละ 1 คน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกผู้สมัครได้เพียงหมายเลขเดียว ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดจะได้รับเลือกเป็น ส.ว. ของแต่ละจังหวัด) และ ส.ว. ที่มาจากการสรรหา จำนวน 74 คน (คณะกรรมการสรรหาจะดำเนินการสรรหาจากผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรต่างๆ ในภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา)

ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน การเลือกตั้งทุกระดับเป็นหน้าที่ของประชาชนชาวไทย การเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดจัดขึ้นเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ซึ่งมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. ระบบบัญชีรายชื่อร้อยละ 75.03 ส.ส. ระบบแบ่งเขตร้อยละ 74.85 มีพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้ง 11 พรรค⁶ ปัจจุบันประเทศไทยมีพรรคการเมืองที่ยังดำเนินการอยู่ 56 พรรค (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มีนาคม 2555)⁷

การบริหารประเทศนำโดยคณะรัฐมนตรีซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 กำหนดให้ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีอีกไม่เกิน 35 คน คณะรัฐมนตรีปัจจุบันเป็นชุดที่ 60 เข้ารับตำแหน่งตั้งแต่

⁵ สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (2552), รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี 2552: ความมั่นคงของมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคต.

⁶ ทีมข่าวไทยอีนิวส์ “ผลการเลือกตั้ง 2554 อย่างเป็นทางการ” รายงานการแถลงข่าวของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2554 (รายงานเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2554)

<http://thaienews.blogspot.com/2011/07/2554.html> สืบค้นวันที่ 13 พ.ค. 2555.

⁷ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. <http://www.ect.go.th/newweb/th/politicalparty/> สืบค้นวันที่ 13 พ.ค. 2555.

วันที่ 9 สิงหาคม 2554⁸ หน่วยงานที่ปฏิบัติตามนโยบายได้แก่ ราชการส่วนกลางซึ่งแบ่งเป็น 20 กระทรวง ราชการส่วนภูมิภาคซึ่งปัจจุบันแบ่งเขตการปกครองเป็น 76 จังหวัด และราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมี กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

ในระยะห้าปีที่ผ่านมา ผลการพัฒนาชี้ว่าประชาชนมีความรู้และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ค่าดัชนีประชาธิปไตยของประเทศไทยในปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มีคะแนนดีขึ้น เกิดจากตัวชี้ กระบวนการเลือกตั้งและสิทธิเสรีภาพของประชาชน ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของภาครัฐและการ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเริ่มดีขึ้น แต่ยังต้องปรับปรุงขีด ความสามารถของภาคราชการในการสร้างความโปร่งใสและป้องกันการทุจริต การถ่ายโอนภารกิจให้กับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังล่าช้า โดยเฉพาะในด้านบุคลากรและงบประมาณ เนื่องจากบุคลากรไม่มีความ พร้อม มีปัญหาในการปรับตัว คุณสมบัติของบุคลากรที่จะโอนย้ายไม่ตรงกับความต้องการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และภาครัฐไม่ได้สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความประสงค์จะย้ายมาทำงานกับท้องถิ่น⁹

2.2 นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและ การปกครอง

2.2.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

ด้านการยุติธรรม:

มาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อม ได้รับความคุ้มครอง

มาตรา 39 บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมาย ที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้

ในคดีอาญา ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติ ต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้

มาตรา 40 บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

- (1) สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง
- (2) สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่อง การได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอ ข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน การคัดค้านผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณา โดยผู้พิพากษาหรือตุลาการที่นั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะ และการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย คำพิพากษา หรือคำสั่ง

⁸ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. http://www.cabinet.thaigov.go.th/bb_main01.htm สืบค้นวันที่ 13 พ.ค. 2555.

⁹ สรุปสาระจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

(3) บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

(4) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดี มีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง

(5) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

(6) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครอง ในการดำเนินการกระบวนการพิจารณาคดีอย่างเหมาะสม และย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางเพศ

(7) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรม โอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนายความ และการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(8) ในคดีแพ่ง บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ

มาตรา 81 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(1) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

(2) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ และโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

(3) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย

(4) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

(5) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

ด้านความมั่นคง:

รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 มีสาระที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติและความมั่นคงของมนุษย์ในหลายหมวด เฉพาะส่วนที่อ้างถึง “ความมั่นคง” โดยตรงมีดังนี้

มาตรา 34 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการเดินทางและมีเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่ภายในราชอาณาจักร

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน การผังเมือง หรือเพื่อสวัสดิภาพของผู้เยาว์

การเนรเทศบุคคลผู้มีสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักร หรือห้ามมิให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักร จะกระทำมิได้

มาตรา 36 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบด้วยกฎหมาย

การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยสิ่งสื่อสารที่บุคคลมีติดต่อกัน รวมทั้งการกระทำด้วยประการอื่นใดเพื่อให้ล่วงรู้ถึงข้อความในสิ่งสื่อสารทั้งหลายที่บุคคลมีติดต่อกันจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา 43 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน

ส่วนที่ 2 แนวนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐ **มาตรา 77** ระบุว่า รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ และต้องจัดให้มีกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย จำเป็น และเพียงพอ เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช อธิปไตย ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเพื่อการพัฒนาประเทศ

ด้านการเมืองการปกครอง:

รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 มีหลายหมวดที่มีสาระบางส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง อาทิ หมวดที่ 3 สิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย หมวดที่ 4 หน้าที่ของชนชาวไทย หมวดที่ 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หมวดที่ 6 รัฐสภา หมวดที่ 7 การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน หมวดที่ 9 คณะรัฐมนตรี หมวดที่ 11 องค์การตามรัฐธรรมนูญ หมวดที่ 12 การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ หมวดที่ 13 จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมวดที่ 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคน ในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายการพัฒนา

4.2.2 ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง รวมทั้งมีความเท่าเทียมทางเพศมากขึ้น ทั้งในเรื่องรายได้ โอกาสทางอาชีพ และโอกาสในการดำรงตำแหน่งในระดับบริหารและระดับการตัดสินใจ

4.2.3 ประชาชนรับรู้สิทธิและหน้าที่และเข้าถึงบริการของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ภาคีการพัฒนาต่างๆ มีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม

4.2.5 มีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในการพัฒนาประเทศ

ตัวชี้วัด

4.3.4 สัดส่วนประชากรที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และสัดส่วนของแรงงานนอกระบบประกันสังคมที่เข้าถึงระบบสวัสดิการสังคมของกำลังแรงงานทั้งหมด

4.3.5 สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจทั้งในภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคการเมืองในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และช่องว่างรายได้ระหว่างแรงงานชายและหญิง

4.3.6 ดัชนีภาพลักษณ์การทุจริตประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนา

5.4 การเสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีความค้ำจุนและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีระบบการตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

5.4.1 สร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและ
เกื้อกูลกันในสังคม โดยการเสริมสร้างทุนทางสังคมและความสัมพันธ์ของคนในสังคม ปลุกฝังกระบวนการ
คิดในการเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเชื่อและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ยอมรับ
ข้อจำกัดความแตกต่างของอัตลักษณ์ในพื้นที่ และเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรื้อฟื้นค่านิยมที่ดี
และสร้างค่านิยมใหม่ที่เป็นที่ยอมรับบนพื้นฐานของความไว้วางใจ เกิดความร่วมมือ แบ่งปันและเอื้อ
อาทรกันในสังคม

5.4.2 ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็น
ประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยเสริมสร้างจิตสำนึก วัฒนธรรม และวิถีประชาธิปไตยที่ดีให้แก่
ประชาชนและนักการเมือง ด้วยการปลุกฝัง สร้างความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมการใช้สิทธิตามกฎหมาย
และรัฐธรรมนูญ ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมที่ยอมรับความแตกต่างหลากหลายในสังคมและวัฒนธรรม
ประชาธิปไตย โดยรณรงค์ส่งเสริมให้คนไทยมีการปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และระบบคุณค่า
ในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับชาติให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมประชาธิปไตย

5.4.3 พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และ
มีความ รับผิดชอบ ควบคู่กับการกำหนดค่าตอบแทนที่เหมาะสมสามารถปฏิบัติงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้
อย่างเต็มที่ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญกับ
การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารราชการแผ่นดิน

5.4.4 เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบ
ถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน โดยปรับระบบการปฏิบัติงานของภาครัฐโดยยึด
หลักความมีประสิทธิภาพและโปร่งใสที่มุ่งประโยชน์สุขของประชาชน มุ่งเน้นการบูรณาการที่เชื่อมโยงสาขา
การพัฒนา พื้นที่ และบทบาทของภาคีการพัฒนา รวมทั้งเชื่อมโยงภาคการเมือง ภาครัฐ ชุมชน และภาค
ประชาสังคมให้เป็นพลังร่วมในการสร้างประโยชน์แก่สังคม เพิ่มความโปร่งใสและประสิทธิภาพในการใช้
งบประมาณแผ่นดิน และยกระดับการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการไปสู่ระบบการประเมินรอบ
ด้านบนพื้นฐานการถ่วงดุลอำนาจและการสร้างความสมดุลเชิงอำนาจ รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่าย
การตรวจสอบของภาคีต่างๆ อาทิ องค์กรอิสระ ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ และสื่อมวลชน

5.4.5 ปฏิรูปและเสริมสมรรถนะขององค์กรอิสระหรือสถาบันที่ทำหน้าที่ใน
การตรวจสอบให้เข้ามาเป็นภาคีในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อแก้ปัญหา
คอร์รัปชัน โดยจะต้องดำเนินการอย่างมีบูรณาการเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลเชิงลึกและการตรวจสอบที่
รอบคอบรัดกุม โดยมีการแก้กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการให้สถาบันการศึกษาทุกระดับ
สอนเกี่ยวกับธรรมาภิบาล และการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งนี้เพื่อผลักดันการแก้ปัญหาการคอร์รัปชัน
และปัญหาความขัดแย้งในสังคมที่เป็นผลจากการประพฤติมิชอบของข้าราชการและนักการเมืองให้มีผล
ในทางปฏิบัติที่เป็นธรรม โปร่งใส และยั่งยืน

5.4.6 สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรม ในการตราและบังคับใช้
กฎหมายให้ เป็นไปตามหลักนิติรัฐ นิติธรรม และสร้างระบบการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่
เข้มแข็ง รวมทั้งขยายการให้บริการและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยสนับสนุนยุติธรรม
กระแสหลักควบคู่กับยุติธรรมทางเลือกที่นำไปสู่การเสริมสร้างโอกาสและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

ของประชาชนอย่างมีบูรณาการตามลำดับขั้นตอนด้วยความโปร่งใส รวมทั้งการหนุนเสริมเครือข่ายยุติธรรม ชุมชนให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเองในการลดความขัดแย้งในชุมชน และสนับสนุนให้ประชาชนรับรู้สิทธิและ หน้าที่และเข้าถึงบริการของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ปรับปรุงระบบ หลักฐานทางทะเบียนและสถานะทางกฎหมาย และรณรงค์ให้คนรู้กฎหมายโดยเน้นที่คนจน

5.4.7 คຸ້ມครองสิทธิและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม โดยให้ความช่วยเหลือ ประชาชนในด้านกฎหมาย การฟ้องร้อง การดำเนินคดี การบังคับคดี การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ ได้รับความเดือดร้อน ผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือผู้ได้รับผลกระทบจากความผิดพลาดของกระบวนการ ยุติธรรม รวมทั้งวางกลไกในการติดตามความคืบหน้าของการดำเนินการ

5.4.8 ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน โดยสร้าง ความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกที่ถูกต้องแก่เยาวชนและประชาชนในเรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการเมืองใน ระดับชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ พัฒนากลไกตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยในทุกระดับ ด้วยการส่งเสริม กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในนโยบายหรือมาตรการสาธารณะ รวมทั้งการใช้จ่ายงบประมาณ พัฒนาจริยธรรมของผู้นำทางการเมืองให้มีความเสียสละ ซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นผลประโยชน์ส่วนรวม ควบคู่ กับการสร้างกลไกและมาตรการที่เข้มงวดในการดำเนินการกับพรรคและนักการเมืองที่มุ่งแสวงหาประโยชน์ ส่วนตนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.2.3 นโยบายรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (พ.ศ. 2554 – 2557)

1.นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.3 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง โดยยึดหลักความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลที่เป็นสากลเพื่อให้การใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนา ประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อประเทศโดยรวมอย่างแท้จริง ปรับปรุงและแก้ไข กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ขยายการบังคับใช้บทบัญญัติเรื่องการ ห้ามการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ให้ครอบคลุมผู้ใช้อำนาจอธิปไตยในตำแหน่งสำคัญและตำแหน่ง ระดับสูงอย่างทั่วถึง เข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของ เจ้าหน้าที่รัฐเสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของบุคลากรภาครัฐ ตลอดจน ปลุกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรม

1.16 เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง โดยมีสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อวางกลไกการใช้อำนาจ อธิปไตยที่ยึดหลักนิติธรรม และองค์กรที่ใช้อำนาจอธิปไตยที่มีความรับผิดชอบต่อประชาชนและพร้อมรับการ ตรวจสอบ ทั้งนี้ ให้ประชาชนเห็นชอบผ่านการออกเสียงประชามติ

2. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

2.1 เกิดทุนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ดำรงไว้ซึ่งพระบรม เเดชานุภาพแห่งองค์พระมหากษัตริย์ น้อมนำพระราชดำริทั้งปวงไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม พร้อมทั้ง อัญเชิญไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมเพื่อให้ประชาชนในชาติมีความตระหนักในพระมหากรุณาธิคุณและ

จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ทั้งจะส่งเสริมและเผยแพร่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้รักสามัคคี และดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง

2.2 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ ให้มีความพร้อมในการพิทักษ์รักษาเอกราช อธิปไตย ความมั่นคง และผลประโยชน์แห่งชาติ สนับสนุนให้กองทัพมีโครงสร้างที่เหมาะสมและมีความทันสมัยส่งเสริมกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้สามารถบูรณาการขีดความสามารถของภาครัฐและเอกชนให้เป็นเอกภาพ นำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้ในการผลิตอาวุธ-ยุทโธปกรณ์ได้เองสนับสนุนสิทธิและหน้าที่กำลังพลของกองทัพเพื่อให้เป็นทหารอาชีพในระบอบประชาธิปไตยและสามารถผนึกกำลังกับประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศรวมทั้งกำหนดเป็นบทบาทของทหารในการช่วยเหลือประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีเกิดภัยพิบัติร้ายแรง ขณะเดียวกันจะปรับปรุงสวัสดิการของกำลังพลทุกระดับให้มีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ส่งเสริมให้กองทัพพัฒนาความสัมพันธ์ทางทหารกับมิตรประเทศ และมีความพร้อมในการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ พัฒนาความสัมพันธ์ของหน่วยงานด้านความมั่นคงและกองทัพกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งจะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ กับประเทศเพื่อนบ้านบนพื้นฐานของการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจทั้งภาครัฐและภาคประชาชนดำเนินการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนตามหลักฐานพื้นฐานของกฎหมายและสนธิสัญญาที่มีอยู่เพื่อมิให้เป็นเงื่อนไขของความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อระงับยับยั้งและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและยาเสพติดให้หมดไป

2.5 เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเข้มงวดดูแลให้ความเป็นธรรมและเผื่อระวังไม่ให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศ ควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

8. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

8.1.5 เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจังเพื่อให้ข้าราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชน โดยปรับปรุงกฎหมายให้มีการเปิดเผยบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่งระดับสูงและตำแหน่งที่มีอำนาจมาก รวมทั้งบุคลากรขององค์กรอิสระต่อสาธารณชน เพื่อความโปร่งใสของผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้ และเปิดโอกาสให้สาธารณชนร่วมตรวจสอบบุคลากรของภาครัฐเพิ่มขึ้น พัฒนาและนำมาตรการทางสังคมมาใช้ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ความเสมอภาคเท่าเทียมกันและความถูกต้องชอบธรรม

8.1.6 สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวัง รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลาย ๆ แห่งร่วมกันจัดบริการสาธารณะบางอย่างซึ่งโดยสภาพหรือเพื่อประสิทธิภาพ ควรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องร่วมกันทำ โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น ให้มีการเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจกับแผนชุมชนและแผนระดับต่างๆ ในพื้นที่ เพื่อเป็นฐานสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่นให้เข้มแข็ง ปรับปรุงการจัดระบบความสัมพันธ์ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสม ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ที่เหมาะสม และมีระบบบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับภารกิจและให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ตลอดจนเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติเป็นหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น

8.2 กฎหมายและการยุติธรรม

8.2.1 ปฏิรูประบบกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทั้งระบบให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย เท้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับหลักนิติธรรม เร่งรัดจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการโดยอิสระตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ รวมถึงสนับสนุนคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้สามารถดำเนินการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้อย่างเป็นรูปธรรมปฏิรูปกระบวนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหลายบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม โปร่งใส มีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักนิติธรรมและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และให้ประเทศไทยมีระบบและกระบวนการอำนวยความยุติธรรมเป็นมาตรฐานเดียว ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนอันเป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่

8.2.2 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมด้วยมาตรการเชิงรุก ให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อการคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและคนด้อยโอกาสการคุ้มครองดูแลรักษาสิทธิเสรีภาพของประชาชน การเยียวยาผู้บริสุทธิ์และผู้ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้อง การกระจายโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมไปสู่ระดับจังหวัดการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยุติธรรมระดับชุมชนและหมู่บ้าน การพัฒนาทางเลือกของกระบวนการยุติธรรม

8.2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การนำมาตรการทางภาษีและการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ในการดำเนินการต่อผู้กระทำความผิด ดูแลแก้ไขและพัฒนาผู้กระทำความผิดให้เป็นคนดีสามารถกลับสู่สังคมได้ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชนการคุมประพฤติ การบังคับคดีและส่งเสริมความยุติธรรมและความเป็นธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

8.2.4 ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเชิงรุกโดยประชาชนมีส่วนร่วม จัดให้มีกลไกการบริหารจัดการแบบครบวงจร วิเคราะห์แนวโน้มของอาชญากรรมล่วงหน้า เพื่อป้องกัน

และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ นำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ในการควบคุมอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งรณรงค์ให้ ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นพลังแผ่นดินในการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยให้ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสนับสนุนในการจัดให้มีช่องทางการเข้าถึงและรับข้อมูลสารสนเทศซึ่งรวมถึง กิจกรรมกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ กิจกรรมโทรคมนาคม และกิจกรรมวิทยุโทรคมนาคม

2.2.4 แผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 (รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี)

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.3 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและเป้าหมาย/ ตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
1. ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศไทยดีขึ้น	- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน

กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง โดยยึดหลักความโปร่งใส และมีธรรมาภิบาลที่เป็นสากลเพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อประเทศโดยรวมอย่างแท้จริง ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบขยายการบังคับใช้บทบัญญัติเรื่องการห้ามการกระทำที่เป็น การขัดกันแห่งผลประโยชน์ให้ครอบคลุมผู้ใช้ อำนาจรัฐในตำแหน่งสำคัญและตำแหน่งระดับสูงอย่างทั่วถึง เข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อ แก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของบุคลากรภาครัฐ ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - เสริมสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้กับเจ้าหน้าที่ของ รัฐยึดหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ - ประสานความร่วมมือด้านการป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบแบบบูรณาการระหว่างองค์กรอิสระ องค์กรตรวจสอบภาครัฐและองค์กรตรวจสอบ สาธารณะ - แก้ไขและยกร่างกฎหมายเพื่อป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ - เสริมสร้างความเข้มแข็งและความเป็นอิสระให้แก่ กลไกตรวจสอบทั้งในส่วนของภาครัฐภาคสาธารณะ สื่อมวลชนรวมถึงองค์กรเอกชนและภาคประชา สังคม และนักวิชาการ - สนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ใน 4 ยุทธศาสตร์หลักประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1. การปลูกจิตสำนึกค่านิยมคุณธรรมจริยธรรม และสร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน

	2. รวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการทุจริต 3. เสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่หน่วยงานต่อต้านการทุจริต 4. สร้างบุคลากรมืออาชีพป้องกันและปราบปรามการทุจริต
--	---

1.16 เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
1. รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ได้รับการเห็นชอบจากประชาชน	- ผลการออกเสียงประชามติให้ความเห็นชอบรัฐธรรมนูญ

กลยุทธ์/วิธิตาเนินการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางโดยมีสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เพื่อวางกลไกการใช้อำนาจอธิปไตยที่ยึดหลักนิติธรรมและองค์การใช้อำนาจอธิปไตยที่มีความรับผิดชอบต่อประชาชนและพร้อมรับการตรวจสอบทั้งนี้ให้ประชาชนเห็นชอบผ่านการออกเสียงประชามติ	- สภาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระ มีที่มาจากตัวแทนทุกสาขาอาชีพและพื้นที่ (จังหวัด) และมีกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาร่างฯที่โปร่งใสเพื่อทำหน้าที่ยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้แล้วเสร็จตามกรอบเวลาที่กำหนด - จัดให้มีการออกเสียงประชามติรับรองรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่โปร่งใส ยุติธรรมและตรวจสอบได้

นโยบายที่ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

2.1 เทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
1. พระบรมเดชานุภาพพระมหากษัตริย์ไม่มีผู้ใดล่วงละเมิดได้	- จำนวนคดี หรือเหตุการณ์ล่วงละเมิดสถาบันพระมหากษัตริย์และการแสวงประโยชน์จากสถาบันฯ มีปริมาณและความรุนแรงลดลง - จำนวนและน้ำหนักของเรื่องที่ทูลเกล้าฯถวายฎีกาต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ลดลง - จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแผนงาน/โครงการที่เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจกับคนต่างชาติเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างถูกต้อง

	- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายในการเทิดทูนและพิทักษ์สถาบันพระมหากษัตริย์
2. ประชาชนไทยทุกหมู่เหล่ามีความจงรักภักดีและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	กิจกรรมที่ทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศดำเนินการเพื่อเชิดชูพระเกียรติสถาบันพระมหากษัตริย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
3. ประชาชนไทยทุกหมู่เหล่ามีความรู้รักสามัคคีและยึดถือแนวพระราชดำริเป็นหลักในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง	ครัวเรือนหรือพื้นที่ที่ได้รับการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและยึดถือเป็นหลักดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/วิธิดำเนินการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
เทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ดำรงไว้ซึ่งพระบรมเดชานุภาพแห่งองค์พระมหากษัตริย์ น้อมนำพระราชดำริทั้งปวงไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมพร้อมทั้งอัญเชิญไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมเพื่อให้ประชาชนในชาติมีความตระหนักในพระมหากรุณาธิคุณและความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ทั้งจะส่งเสริมและเผยแพร่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้รักสามัคคี และดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง	<ul style="list-style-type: none"> - ถวายเป็นพระราชกุศลพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ - ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อมุ่งเชิดชูพระเกียรติสถาบันพระมหากษัตริย์ - รวมพลังทุกภาคส่วนเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันการล่วงละเมิดและการแสวงประโยชน์จากสถาบันพระมหากษัตริย์ - ส่งเสริมการดำเนินโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและขยายผลโครงการเพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายต่างๆ - ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต - สนับสนุนการเผยแพร่พระราชกรณียกิจที่มุ่งสร้างความเข้าใจคนรุ่นใหม่ให้ตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ - เร่งพัฒนานโยบาย ยุทธศาสตร์เพื่อการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ - เร่งดำเนินการสร้างความเข้าใจกับผู้หลงผิดหรือผู้ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่ม/ขบวนการทำลายสถาบันหลักของชาติและบังคับใช้กฎหมายกับผู้มีเจตนาล่วงละเมิดสถาบันอย่างชัดเจน

2.2 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
1. เอกราช อธิปไตย ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ และผลประโยชน์แห่งชาติยังคงดำรงอยู่	- ความพร้อมของกองทัพในการรักษาเอกราช อธิปไตย ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ และผลประโยชน์แห่งชาติ
2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศ	- ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้น
3. อุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้รับการพัฒนาเพื่อมุ่งไปสู่การพึ่งพาตนเองได้ในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์	- ระดับความสำเร็จของการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่นำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้ในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์
4. กำลังพลของกองทัพได้รับการพัฒนา เรื่องสิทธิหน้าที่และสวัสดิการอย่างเหมาะสม	- สิทธิ หน้าที่ และสวัสดิการของกำลังพลและกำลังสำรองของกองทัพได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้นอย่างเหมาะสม
5. กองทัพมีความพร้อมสนับสนุน และช่วยเหลือประชาชน โดยเฉพาะกรณีเกิดภัยพิบัติร้ายแรงและภัยความมั่นคงรูปแบบใหม่	- กองทัพสามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติได้อย่างทันต่อเหตุการณ์และทั่วถึง

กลยุทธ์/วิธิตาเนินการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้มีความพร้อมในการพิทักษ์รักษาเอกราช อธิปไตย ความมั่นคง และผลประโยชน์แห่งชาติสนับสนุนให้กองทัพมีโครงสร้างที่เหมาะสมและมี ความทันสมัยส่งเสริมกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้สามารถบูรณาการขีดความสามารถของภาครัฐและเอกชนให้เป็นเอกภาพ นำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ได้เองสนับสนุนสิทธิและหน้าที่กำลังพลของกองทัพเพื่อให้เป็นทหารอาชีพในระบอบประชาธิปไตยและสามารถฝึกกำลังประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งกำหนดเป็นบทบาทของทหารในการช่วยเหลือประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีเกิดภัยพิบัติร้ายแรง ขณะเดียวกันจะปรับปรุงสวัสดิการของกำลังพลทุกระดับให้มีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาความพร้อมของกองทัพในด้านต่างๆ อาทิ ด้านกำลังพล ด้านยุทธการ ด้านการข่าวเป็นต้น รวมทั้งอาวุธยุทโธปกรณ์ และกองกำลังประจำถิ่น - ฝึกกำลังประชาชน ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ - เสริมสร้างบทบาทกองทัพในการพัฒนาประเทศ และช่วยเหลือประชาชน โดยใช้แนวทางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทย - ปรับปรุงสิทธิ หน้าที่และสวัสดิการกำลังพลและกำลังสำรองของกองทัพ - พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมของกองทัพให้พร้อมเผชิญสถานการณ์วิกฤตและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐรวมทั้งช่วยเหลือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
1. กองทัพมีความสัมพันธ์ทางทหารที่ดีและมีความใกล้ชิดกับมิตรประเทศ	- จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแผนงาน โครงการ/กิจกรรมความร่วมมือทางทหารระหว่างกองทัพกับมิตรประเทศและดำเนินงานร่วมกัน อย่างต่อเนื่อง
2. กองทัพมีความพร้อมปฏิบัติการเพื่อสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ	- กองทัพมีขีดความสามารถในการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพในกรอบสหประชาชาติและบรรลุผลสำเร็จ
3. หน่วยงานความมั่นคงและเหล่าทัพความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและมีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน	- หน่วยงานความมั่นคงและเหล่าทัพมีระบบการประสานงานเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ - หน่วยงานความมั่นคงและเหล่าทัพมีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียนและให้การสนับสนุนภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ประเทศเพื่อนบ้านร่วมมือกับรัฐบาลไทยในการแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องเส้นเขตแดนและเรื่องทัศนคติหรือเงื่อนไขต่างๆ ที่ทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจกัน	- หน่วยงานความมั่นคงและเหล่าทัพได้ดำเนินงานตามแนวทางเพื่อระงับข้อพิพาทกับประเทศเพื่อนบ้านโดยสันติวิธี - ภาคส่วนต่างๆ ให้ความร่วมมือในการดำเนินการเพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและลดเงื่อนไขที่สร้างความไม่ไว้วางใจกันระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
5. ประเทศไทยมีความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ทั้งในและนอกภูมิภาคเอเชีย ในการป้องกันสกัดกั้น และปราบปรามปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะปัญหายาเสพติด	- หน่วยงานความมั่นคงและเหล่าทัพมีความร่วมมือในระดับต่างๆ กับต่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้านที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพ การป้องกัน สกัดกั้นและปราบปรามปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติโดยเฉพาะปัญหายาเสพติด

กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
<p>1. พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ส่งเสริมให้กองทัพพัฒนาความสัมพันธ์ทางทหารกับมิตรประเทศ และมีความพร้อมในการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ พัฒนาความสัมพันธ์ของหน่วยงานด้านความมั่นคงและกองทัพกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งจะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ กับประเทศเพื่อนบ้านบนพื้นฐานของการสร้างบรรยากาศของความไว้วางใจ ทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ดำเนินการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนตามหลักฐานพื้นฐานของกฎหมายและสนธิสัญญาที่มีอยู่เพื่อมิให้เป็นเงื่อนไขของความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อระงับยับยั้งและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและยาเสพติดให้หมดไป</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางทหารในระดับต่าง ๆ กับมิตรประเทศอย่างใกล้ชิด - พัฒนาความสัมพันธ์และเสริมสร้างความร่วมมือทางการทหารในการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ - สนับสนุนการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีระหว่างหน่วยงานความมั่นคงและเหล่าทัพกับประเทศเพื่อนบ้าน - เร่งพัฒนานโยบาย ยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดกรอบทิศทางการเข้าสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน - สนับสนุนการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนตามหลักฐานพื้นฐานของกฎหมายและสนธิสัญญาที่มีอยู่ เพื่อมิให้เป็นเงื่อนไขของความขัดแย้งระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน - สนับสนุนการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในทุกระดับ - เสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อมุ่งป้องกัน สกัดกั้น และปราบปรามปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะปัญหายาเสพติด - ส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในทุกมิติให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนไทยในทุกระดับ

**2.5 เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด องค์กรอาชญากรรม การค้ำมนุษย์
ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน**

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
<p>1. ปัญหายาเสพติด องค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจนได้ถูกเร่งรัดดำเนินการให้เกิดผลที่ลดระดับความรุนแรงและลดผลกระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สถิติด้านต่างๆของปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจนมีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่องและไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ - สถิติด้านต่างๆ ของปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และปัญหาการฟอกเงินมีอัตราการลดลงและไม่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมถึงความมั่นคงของมนุษย์
<p>2. บังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อลดปัญหายาเสพติดองค์กรอาชญากรรม และการค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินการที่มุ่งปรับปรุงระบบการป้องกันปัญหาต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพและมีความพร้อมเพิ่มมากขึ้นในการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันปัญหา และบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดมากยิ่งขึ้นเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน - การดำเนินการในลักษณะบูรณาการเพื่อบังคับใช้กฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหายาเสพติดองค์กรอาชญากรรมและการค้ามนุษย์โดยสอดคล้องกับมาตรฐานสากล
<p>3. ประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและได้รับความร่วมมือจากต่างประเทศในการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรอาชญากรรม การค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ยังไม่มีสถานะชัดเจน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การควบคุม ติดตาม ตรวจสอบผู้หลบหนีเข้าเมือง สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ - การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย สามารถดำเนินการให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง - บุคคลที่ไม่มีสถานะบุคคลชัดเจนได้รับการกำหนดสถานะและได้รับสิทธิอย่างเหมาะสมตามหลักสิทธิมนุษยชน - ข้อกล่าวหาต่อรัฐบาลไทยในกรณีการดำเนินงานที่มีลักษณะการละเมิดสิทธิมนุษยชนมีสัดส่วนที่ลดลง

กลยุทธ์/วิธิดำเนินการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
<p>เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กร อาชญากรรม การค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ยังไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและ บังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเข้มงวด ดูแลให้ ความป็นธรรมและเผื่อระวังมิให้เกิดปัญหาที่กระทบ ต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศ ควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิ ของบุคคล ภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษา ความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาขีดความสามารถระบบการควบคุมติดตาม ตรวจสอบ และการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังต่อ ผู้หลบหนีเข้าเมืองรวมทั้งการให้ประชาชนมีส่วนร่วม ดำเนินงานที่เหมาะสม - พัฒนาระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวผิด กฎหมายให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านเศรษฐกิจและด้าน ความมั่นคง - เสริมสร้างประสิทธิภาพและเอกภาพของระบบและ กลไกภาครัฐ รวมทั้งภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการ ป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์และปัญหา การฟอกเงิน - พัฒนาระบบตรวจคนเข้าเมืองการศุลกากรและการ บริหารจัดการพรมแดนให้มีประสิทธิภาพในการ ป้องกัน สกัดกั้นและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม ข้ามชาติ - เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศต้นทางประเทศ ทางผ่านและประเทศปลายทางของปัญหา อาชญากรรมข้ามชาติในการสกัดกั้นและปราบปราม กลุ่มองค์กรอาชญากรรม - เร่งรัดกำหนดสถานะบุคคลให้แก่บุคคลที่ยังไม่มี สถานะชัดเจนโดยพัฒนาระบบงานและกฎหมายที่ เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการแก้ปัญหาภายใต้ระบบการ ตรวจสอบบุคคลที่รอบคอบรัดกุม - เพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินในการแก้ไขปัญหายา เสพติด องค์กรอาชญากรรมและการค้ามนุษย์ - พัฒนาระบบกฎหมายและกฎ ระเบียบรวมทั้ง มาตรการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ แก้ไขปัญหายาเสพติดองค์กรอาชญากรรมการค้า มนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิด กฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน รวมทั้งมี ความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

นโยบายที่ 8 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและเป้าหมาย/ ตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
2. บุคลากรภาครัฐมีขีดความสามารถสูงขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ ได้รับความเป็นธรรมในการปฏิบัติราชการ	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ได้รับการพัฒนาศักยภาพมีคุณภาพ คุณธรรมจริยธรรม สามารถให้บริการตอบสนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับของประชาชน - ส่วนราชการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินงานเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสมีการเชื่อมโยงบูรณาการแผนท้องถิ่นกับแผนชุมชน และแผนระดับต่างๆ ในพื้นที่ และสามารถให้บริการสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนต่อเป้าหมายของแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 - สัดส่วนรายได้ที่จัดเก็บขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อรายรับทั้งหมดเพิ่มขึ้น - สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการให้บริการได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเพิ่มขึ้น - สัดส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบรรจุโครงการ/กิจกรรมของแผนชุมชน ไว้อย่างน้อยร้อยละ 20 ของแต่ละแผน - ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีความพึงพอใจในคุณภาพการบริการและการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์/วิธิดาเนิการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
<p>5. เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐและพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจังเพื่อให้ข้าราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชนโดยปรับปรุงกฎหมายให้มีการเปิดเผยบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งระดับสูงและตำแหน่งที่มีอำนาจมาก รวมทั้งบุคลากรขององค์กรอิสระต่อสาธารณชน เพื่อความโปร่งใสของผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้ และเปิดโอกาสให้สาธารณชนร่วมตรวจสอบบุคลากรของภาครัฐเพิ่มขึ้น พัฒนาและนำมาตรการทางสังคมมาใช้ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และความถูกต้องชอบธรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนามาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการ - ส่งเสริมให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และพร้อมรับการตรวจสอบจากภาคประชาชน - พัฒนาผู้นำทางสังคมทุกระดับ ให้มีความรู้ในหลักธรรมาภิบาล ซื่อสัตย์สุจริต มีค่านิยมที่ถูกต้องดีงาม มีความเป็นประชาธิปไตยโดยสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
<p>6. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสและสามารถให้บริการสาธารณะ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวังรวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายๆ แห่งร่วมกันจัดบริการสาธารณะบางอย่าง ซึ่งโดยสภาพหรือเพื่อประสิทธิภาพ ควรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องร่วมกันทำ โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น ให้มีการเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจกับแผนชุมชนและแผนระดับต่างๆ ในพื้นที่เพื่อเป็นฐานสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่นให้เข้มแข็งปรับปรุงการจัดระบบความสัมพันธ์ของ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาขีดความสามารถการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการคลัง วิธีการงบประมาณและการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัยและประชาชนมีส่วนร่วม - ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งจัดบริการสาธารณะร่วมกัน ตามความเหมาะสม ความจำเป็นและศักยภาพของพื้นที่ - สนับสนุนการเชื่อมโยงบูรณาการแผนท้องถิ่นแผนชุมชนและแผนระดับต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ - กำหนดบทบาทกระทรวง กรม จังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน สามารถทำงานที่เชื่อมโยงหนุนเสริมซึ่งกันและกัน และใช้ทรัพยากรร่วมกัน

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
ราชการบริหารส่วนกลางส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ที่เหมาะสม และมีระบบบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับภารกิจและให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ตลอดจนเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติเป็นหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น	- สนับสนุนการจัดทำกฎหมาย เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น

8.2 กฎหมายและการยุติธรรม

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและเป้าหมาย/ ตัวชี้วัด

เป้าประสงค์เชิงนโยบาย	เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด
1. ระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบมีประสิทธิภาพ	- ร้อยละของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มขึ้น - ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมของรัฐเพิ่มขึ้น
2. ประชาชนทุกระดับได้รับการปฏิบัติและบังคับใช้ทางกฎหมายด้วยความเสมอภาคเท่าเทียม และเป็นธรรม	- ร้อยละของข้อร้องเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหามากขึ้น - จำนวนผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/วิธีดำเนินการ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. ปฏิรูประบบกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทั้งระบบให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตยเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับหลักนิติธรรม เร่งรัดจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการโดยอิสระตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญรวมถึงสนับสนุน	- เร่งรัดปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้ทันสมัยลดความซ้ำซ้อนสอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง - พัฒนาบุคลากรที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายให้มีความเป็นธรรม ซื่อสัตย์สุจริต และตระหนักถึงสิทธิ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
<p>คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้สามารถดำเนินการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>2. ปฏิรูปกระบวนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหลายบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม โปร่งใสมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักนิติธรรม และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและให้ประเทศไทยมีระบบและกระบวนการอำนวยความยุติธรรมเป็นมาตรฐานเดียว ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุน อันเป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่</p>	<p>ของประชาชนภายใต้กฎหมายต่างๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนากลไกปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่มีภาคีทุกภาคส่วนร่วมดำเนินการ
<p>3. ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมด้วยมาตรการเชิงรุกให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อการคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและคนด้อยโอกาส การคุ้มครองดูแลรักษาสิทธิเสรีภาพของประชาชน การเยียวยาผู้บริสุทธิ์และผู้ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้องการกระจายโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมไปสู่ระดับจังหวัด การเสริมสร้างความเข้มแข็งและยุติธรรมระดับชุมชนและหมู่บ้านการพัฒนาทางเลือกของกระบวนการยุติธรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมสามารถร้องเรียนผ่านช่องทางต่างๆได้โดยสะดวกและได้รับการช่วยเหลือเยียวยาอย่างทั่วถึง - จัดให้มีระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสให้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรม - ส่งเสริมการให้ความรู้แก่ประชาชนในการใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือกและยุติธรรมชุมชน
<p>4. เพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การนำมาตรการทางภาษีและการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ในการดำเนินการต่อผู้กระทำผิดดูแลแก้ไขและฟื้นฟูพัฒนาผู้กระทำความผิดให้เป็นคนดีสามารถกลับสู่สังคมได้ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชน การคุมประพฤติ การบังคับคดีและส่งเสริมความยุติธรรมและความเป็นธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีความเที่ยงตรง ยึดถือความถูกต้องเป็นหลักในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม - สร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนเกิดการยอมรับผู้กระทำผิดให้กลับเข้าสู่สังคมได้ - พัฒนาศักยภาพของหน่วยงานและเสริมสร้างความร่วมมือจากชุมชนในการ พินิจ ควบคุมสอดส่องแก้ไขฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิด - ให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ได้รับการบริการเกี่ยวกับการอำนวยความยุติธรรมจากรัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
<p>5. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเชิงรุกโดยประชาชนมีส่วนร่วม จัดให้มีกลไกการบริหารจัดการแบบครบวงจร วิเคราะห์แนวโน้มของอาชญากรรมล่วงหน้าเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ นำ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ในการควบคุมอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดรวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นพลังแผ่นดินในการป้องกัน ปราบปรามและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสนับสนุนในการจัดให้มีช่องทางการเข้าถึงและรับข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งรวมถึงกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุโทรคมนาคม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนหน่วยงานภาครัฐเพิ่มช่องทางรับข้อร้องเรียน และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรมแก่สาธารณะ ให้กว้างขวางและจับใจ - สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม - จัดให้มีกลไกการบริหารจัดการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแบบครบวงจรที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ - สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ในการควบคุมอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2.5 แผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2552 - 2555 กระทรวงยุติธรรม (ทบทวน พ.ศ. 2554)

ประเด็นยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนากิจการอำนวยความยุติธรรม

1.1 เป้าหมายการให้บริการกระทรวง

- ประชาชนเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน

1.2 เป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

- ประชาชนได้รับความยุติธรรมและสิทธิเสรีภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- รักษาผลประโยชน์และความมั่นคงของรัฐ
- ลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
- คืบคลานสู่สังคม

1.3 กลยุทธ์

1. บังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

- การสอบสวนคดีพิเศษ
- การบังคับคดีแพ่งและล้มละลาย
- ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

2. พัฒนาระบบและให้บริการในการอำนวยความยุติธรรม (เช่น งานด้านนิติ

วิทยาศาสตร์)

3. เสริมสร้างความยุติธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ในด้านการเสริมสร้างความ

สมานฉันท์ การพิสูจน์พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ และการช่วยเหลือ พี่น้อง เยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามมาตรฐาน)

4. ส่งเสริมและพัฒนากิจการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

- คุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของผู้เยาว์
- งานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

5. พัฒนาระบบการลงโทษและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วน

1.4 ตัวชี้วัด

1. จำนวนเรื่อง คดี ที่มีการดำเนินการจัดการด้านคดีพิเศษ การบังคับคดีและวาง

ทรัพย์ และด้านการใช้ผลการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

2. ร้อยละความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการกระบวนการยุติธรรม

จังหวัดชายแดนภาคใต้

3. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2

ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม

4. มูลค่าผลประโยชน์ที่สามารถปกป้องเรียกคืนให้แก่รัฐและประชาชน

5. จำนวนเงินที่นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

6. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายการเฝ้าระวัง
7. อัตรา (ร้อยละ) การกระทำผิดซ้ำของเด็กเยาวชน นักโทษเด็ดขาดผู้ถูกคุมประพฤติภายหลังการ ปลดตัวหรือพ้นการคุมประพฤติภายในระยะเวลา 1 ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารงานยุติธรรม

2.1 เป้าหมายการให้บริการกระทรวง

- ประชาชนได้รับบริการงานยุติธรรมอย่างสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม

2.2 เป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

- องค์การสมรรถนะสูง และบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 กลยุทธ์

- พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม
- พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- พัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะสูง มีคุณธรรมและจริยธรรม
- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน

2.4 ตัวชี้วัด

1. จำนวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง/แก้ไข
2. ระดับความสำเร็จของการติดตามประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ
3. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
4. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน (ช่องทาง/เครือข่าย/จำนวนระบบการให้บริการ)
5. ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักการพัฒนากระบวนการตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
6. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากรของกระทรวงยุติธรรม
7. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
8. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานของกระทรวงยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบการยุติธรรมทางเลือกและเสริมสร้างความสมานฉันท์

3.1 เป้าหมายการให้บริการกระทรวง

- ประชาชนได้รับความยุติธรรมด้วยกระบวนการยุติธรรมทางเลือก

3.2 เป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

- กระบวนการยุติธรรมทางเลือกได้รับการพัฒนา
- ประชาชนมีทางเลือกในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง
- ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความสมานฉันท์และเสริมสร้าง

สันติวัฒนธรรม

3.3 ตัวชี้วัด

- จำนวนระบบยุติธรรมทางเลือกที่ได้รับการพัฒนา
- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการใช้อยุติธรรมทางเลือก
- ร้อยละของจำนวนเรื่องที่น่ากระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการจัดการความ

ขัดแย้งมาใช้แล้วบรรลุผลสำเร็จ

- จำนวนประชาชนที่ร่วมเป็นเครือข่ายและอาสาสมัครด้านสันติวิธี

3.4 กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางเลือก
2. พัฒนาระบบการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท
3. พัฒนาระบบงานยุติธรรมชุมชนและงานอาสาสมัครกระทรวงยุติธรรม
4. ส่งเสริมและพัฒนาการเสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคมไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างบูรณาการ

4.1 เป้าหมายการให้บริการกระทรวง

- สังคมไทยปลอดภัยจากยาเสพติด

4.2 เป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

- ปัญหายาเสพติดลดลงและไม่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของสังคม

4.3 ตัวชี้วัด

- ร้อยละอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพในระบบบังคับรักษา และระบบต้องโทษหลังจากได้รับการปล่อยตัว

- ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหายาเสพติด
- จำนวนคดียาเสพติดต่อประชากร 100,000 คน

4.4 กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบการป้องกันยาเสพติด
2. พัฒนาระบบการปราบปรามยาเสพติด
3. พัฒนาระบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
4. พัฒนากฎหมายและกระบวนการบังคับใช้เกี่ยวกับยาเสพติด
5. ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด
6. พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.2.6 นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2550-2554) (สภาความมั่นคงแห่งชาติ)

- (1) เสริมสร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดี เทิดทูนและปฏิบัติตนเพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นศูนย์รวมจิตใจและความสามัคคีภายในชาติอย่างมั่นคงและยั่งยืน
- (2) เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศและรากฐานประชาธิปไตยที่ยั่งยืนในระดับชุมชน
- (3) พัฒนาความสามัคคี เสริมสร้างความรักชาติและเอกภาพของคนในชาติ
- (4) เสริมสร้างความสมดุล มั่นคง และยั่งยืนในระดับรากฐาน
- (5) สร้างดุลยภาพของการบริหารจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และคุ้มครองสิทธิเหนือทรัพยากรชีวภาพ
- (6) เสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ
- (7) พัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมของชาติ
- (8) เสริมสร้างศักยภาพการจัดการปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ
- (9) เสริมสร้างภาวะแวดล้อมที่สงบสันติในการอยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค
- (10) เสริมสร้างความเชื่อมั่นและเกียรติภูมิของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติในระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
- (11) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในมิติด้านความมั่นคง

2.2.7 ยุทธศาสตร์กระทรวงกลาโหม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การรักษาความมั่นคงของรัฐ กำหนดให้กระทรวงกลาโหมมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการควบคุมสถานการณ์ความไม่สงบ การน้อมนำหลักการเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และการมีส่วนร่วมสร้างความสมานฉันท์ ความเป็นธรรม ขจัดเงื่อนไขทั้งปวง พัฒนาการศึกษาคูณภาพชีวิต และสังคม ทั้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และระดับประเทศ การพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพงานการข่าวกรองของภาครัฐ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาการข่าวภาคประชาชน การจัดตั้งศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ และศูนย์บริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ เพื่อให้พร้อมเผชิญวิกฤตการณ์ที่เป็นภัยพิบัติขนาดใหญ่ให้แล้วเสร็จทันเวลา การร่วมมือกับประชาคมโลกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายอาชญากรรมข้ามชาติ และการฟอกเงินบนพื้นฐานของผลประโยชน์ของชาติการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงผู้ลักลอบเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยการพัฒนาระบบการตรวจคนเข้าเมือง การสกัดกั้นการเข้ามาใหม่ การปราบปรามขบวนการนำเข้าและจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย การแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ยังไม่มีสถานภาพที่ชัดเจนให้สมดุลระหว่างสิทธิพื้นฐานกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

2.2.8 ยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สนับสนุน ส่งเสริมการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ท้องที่ และท้องถิ่นให้เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ และส่งเสริม พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีเป้าประสงค์ดังนี้

- (1) ราชการส่วนภูมิภาค ท้องที่ และท้องถิ่น มีการจัดระบบความสัมพันธ์และการบริหารที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง
- (2) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (3) จังหวัด/กลุ่มจังหวัดสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ศักยภาพการพัฒนาและปัญหาในระดับพื้นที่
- (4) อำเภอเป็นศูนย์กลางในการบริหาร การพัฒนา และการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่
- (5) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการท้องถิ่น
- (6) เครือข่ายภาคประชาชน ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และภาควิชาการในพื้นที่ ได้รับการส่งเสริมบทบาทและพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานร่วมกับภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างเสริม ความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวก และเป็นธรรม และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต โดยมีเป้าประสงค์ดังนี้

- (1) ประชาชนมีความสามัคคี ประองดอง และธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (2) ประชาชนมีหลักประกันด้านความปลอดภัยจากระบบบริหารจัดการสาธารณะภัยที่มีมาตรฐาน ตามหลักสากล
- (3) สังคมไทยมีความสงบเรียบร้อย และมีภูมิคุ้มกันจากภัยยาเสพติด
- (4) ระบบการรักษาความมั่นคงภายในมีประสิทธิภาพสูง
- (5) กระทรวงมหาดไทยมีกลไกการอำนวยความสะดวกที่เป็นที่พึงของประชาชน และมีหลักประกันด้านความเป็นธรรมให้กับประชาชน
- (6) ที่ดินของรัฐมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

แผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ) กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญดังนี้

- (1) ปลุกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และสร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน
- (2) รวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (3) เสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่หน่วยงานต่อต้านการทุจริต
- (4) สร้างบุคลากรมืออาชีพป้องกันและปราบปรามการทุจริต

บทที่ 3

ผังสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

3.1 แนวคิดในการจัดโครงสร้างสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

การจัดโครงสร้างและผังสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง พิจารณาจากข้อมูลที่เป็นต่อการประเมินและติดตามสถานการณ์การพัฒนา และการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญของสาขาตามที่ได้นำเสนอในบทที่ 2 โดยมีโครงสร้างสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง ดังต่อไปนี้

1. อาชญากรรมและความผิดที่มีโทษทางอาญา

- 1.1 อาชญากรรม
- 1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม
- 1.3 คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
- 1.4 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 1.5 คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองและทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต
- 1.6 อาชญากรรมทางเทคโนโลยี
- 1.7 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
- 1.8 การฟอกเงิน
- 1.9 การค้ำมนุษย์
- 1.10 คดีแรงงาน
- 1.11 คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากร
- 1.12 คดีคุ้มครองผู้บริโภค

2. การอำนวยความสะดวกทางอาญา

- 2.1 การดำเนินคดีอาญา
- 2.2 การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีอาญา
- 2.3 การไกล่เกลี่ยคดีอาญาและการดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

3. การอำนวยความสะดวกทางแพ่ง

- 3.1 การดำเนินคดีแพ่ง
- 3.2 การไกล่เกลี่ยคดี
- 3.3 การบังคับคดี

4. การอำนวยความสะดวกทางปกครอง

- 4.1 การดำเนินคดีปกครอง

5. การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

5.1 การบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

5.2 อาสาสมัครและเครือข่ายภาคประชาชนในการสงเคราะห์ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

6. การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

6.1 เรื่องร้องเรียน

6.2 การชดเชยเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากกระบวนการยุติธรรม

6.3 อาสาสมัครและเครือข่ายภาคประชาชนด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

7. การเลือกตั้งและพรรคการเมือง

7.1 ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

7.2 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

7.3 การเลือกตั้งและสรรหาสมาชิกวุฒิสภา

7.4 พรรคการเมือง

8. การปกครอง

8.1 การบริหารราชการส่วนกลาง

8.2 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

8.3 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

9. การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

9.1 การป้องกันการทุจริตในวงราชการ

3.2 ผังสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

ตารางข้างล่างนี้นำเสนอโครงสร้างสถิติ ชื่อสถิติทางการ รายการสถิติทางการ (และการจัดจำแนกและระดับการนำเสนอ) หน่วยงานรับผิดชอบ ในกรณีที่เป็นสถิติทางการที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของสาขาอื่น แต่มีความสำคัญต่อสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง จะระบุไว้ในช่องหมายเหตุว่าเป็นสถิติทางการสาขาใด ในกรณีที่สถิติทางการในผังนี้เป็นสถิติที่สาขาอื่นต้องการใช้ ก็ระบุไว้ในช่องหมายเหตุว่าสาขาใดต้องการใช้

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. อาชญากรรมและความผิดที่มีโทษทางอาญา					
1.1 อาชญากรรม	การรับแจ้งคดีอาญาของตำรวจ	จำนวนการรับแจ้งคดีอาญาและ พ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญา ในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	แยก 3 ประเภท 1. คดี 5 กลุ่ม 2.ป.อาญา 3.คดีสำคัญตาม พ.ร.บ. ประเด็นเรื่องอัตราโทษ ให้ไปใส่ใน แนวทางการพัฒนา ในบทที่ 4
	อัตราคดีที่มีการรับแจ้งต่อประชากร	อัตราคดีที่มีการรับแจ้งต่อประชากร จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	การรับแจ้งคดีอาญาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการรับแจ้งคดีอาญาและ พ.ร.บ. ที่มีโทษทางอาญา ในความรับผิดชอบของกรมสอบสวนคดีพิเศษ		กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ในความผิดบางประเภทตามอำนาจหน้าที่)	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	คดีอาญาภาคประชาชน	อัตราการประสบเหตุเทียบกับ จำนวนประชากร จำแนกตาม ประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม		สำนักงานกิจการยุติธรรม	
	ร้อยละของเหยื่ออาชญากรรม	ร้อยละของเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามเพศ อายุ เวลา สถานที่ เกิดเหตุ การแจ้งเหตุต่อเจ้า พนักงาน ลักษณะของการเกิด เหตุ		สำนักงานกิจการยุติธรรม	
	ร้อยละของอาชญากรรมที่ไม่มีการ รายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	ร้อยละของอาชญากรรมที่ไม่มีการ รายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำแนกตามประเภทอาชญากรรม		สำนักงานกิจการยุติธรรม	
	คดีจราจร	จำนวนการรับแจ้งคดีตาม พ.ร.บ. จราจร ทางบก และจำนวน อุบัติเหตุจราจร มูลค่าความ เสียหาย		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรจำแนก ตามผู้ขับขี่ สาเหตุการเกิด อุบัติเหตุ ลักษณะสภาพที่เกิดเหตุ		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	ร้อยละคดีอุบัติเหตุจราจร	ร้อยละคดีอุบัติเหตุจราจรจำแนก ตามผู้ขับขี่ สาเหตุการเกิด อุบัติเหตุ ลักษณะสภาพที่เกิดเหตุ		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	การจับกุมคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทคดี (ประเภทคดีอาญา และคดีสำคัญตาม พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญา)		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		ร้อยละจำนวนคดีที่จับกุมได้เทียบกับคดีที่รับแจ้ง		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนผู้ถูกจับกุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		ร้อยละของผู้ถูกจับกุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	การจับกุมคดีอาญาของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีอาชญากรรมของกรมสอบสวนคดีพิเศษจำแนกตามประเภทคดี		กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ในความผิดบางประเภทตามอำนาจหน้าที่)	
		จำนวนผู้ถูกจับกุมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา		กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ในความผิดบางประเภทตามอำนาจหน้าที่)	
		ร้อยละของผู้ถูกจับกุมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการศึกษา		กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ในความผิดบางประเภทตามอำนาจหน้าที่)	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกันอาชญากรรม	อาสาสมัครป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	จำนวนอาสาสมัครป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนก ตามประเภทเครือข่าย (เช่น ตำรวจอาสา)		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	อาสาสมัครป้องกันปราบปราม อาชญากรรมส่วนท้องถิ่น	จำนวนอาสาสมัครป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมส่วน ท้องถิ่น จำแนกตามประเภท เครือข่าย (เช่น ชุติรักษาความ ปลอดภัยหมู่บ้าน) และพื้นที่		กรมการปกครอง	
1.3 คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	การจับกุมคดียาเสพติด	จำนวนการจับกุมคดียาเสพติด จำแนกตามประเภทข้อหา สาร เสพติด พื้นที่		ปปส.	
	การริบทรัพย์คดียาเสพติด	มูลค่าการริบทรัพย์สินคดีเกี่ยวกับ ยาเสพติด		ปปส.	
	การบำบัดและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด	จำนวนผู้รับการบำบัดฟื้นฟู จำแนกตามมาตรการ (สมัครใจ บำบัด บังคับบำบัด และต้องโทษ)		กระทรวงสาธารณสุข	ใช้ข้อมูลของสร. เนื่องจากมีข้อมูล รวมของทุก หน่วยงาน
		จำนวนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู จำแนกตามผลการบำบัดฟื้นฟู		กระทรวงสาธารณสุข	
	การสำรวจพื้นที่ปลูกพืชเสพติด พื้นที่ตัดฟันพืชเสพติด และ ผลผลิตพืชเสพติด	จำนวนและขนาดพื้นที่ปลูกและ ตัดฟันยาเสพติด ปริมาณผลผลิต ยาเสพติดที่ค้าย		ปปส.	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.4 คดีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	คดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	คดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตามประเภทความผิด		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
		จำนวนคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
1.5 คนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองและทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต	คดีความผิดตาม พรบ. คนเข้าเมือง	จำนวนการจับกุมคดีความผิดตาม พรบ. คนเข้าเมือง จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีความผิดตาม พรบ. คนเข้าเมืองที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.6 อาชญากรรมทางเทคโนโลยี	คดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีความผิด เกี่ยวกับเทคโนโลยีของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ จำแนกตาม ประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับ เทคโนโลยีของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	คดีความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีความผิด เกี่ยวกับเทคโนโลยีของกรม สอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตาม ประเภทความผิด		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับ เทคโนโลยีของกรมสอบสวนคดี พิเศษที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
1.7 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทาง ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ	คดีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศ	จำนวนการจับกุมคดีการละเมิด ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า ระหว่างประเทศ จำแนกตาม ประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีการละเมิดทรัพย์สิน ทางปัญญาและการค้าระหว่าง ประเทศที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.8 การฟอกเงิน	การป้องกันปราบปรามความผิด เกี่ยวกับการฟอกเงินของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีในฐาน ความผิดมูลฐานตามกฎหมาย ป้องกันปราบปรามความผิด เกี่ยวกับการฟอกเงินของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	ข้อเสนอของ ปปง.
	การป้องกันปราบปรามความผิด เกี่ยวกับการฟอกเงินของกรม สอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีในฐาน ความผิดมูลฐานตามกฎหมาย ป้องกันปราบปรามความผิด เกี่ยวกับการฟอกเงินของกรม สอบสวนคดีพิเศษ		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
	การป้องกันปราบปรามความผิด เกี่ยวกับการฟอกเงินของ ปปง.	จำนวนคดีที่ดำเนินสืบสอบสวน เพื่อทำการยึดทรัพย์ จำแนกตาม ผลการพิจารณาของศาล และ มูลค่าทรัพย์สินที่ยึด/ริบ		ปปง.	
		จำนวนเรื่องที่มีการตรวจสอบ ธุรกรรมทางการเงิน จำแนกตาม ผลการตรวจสอบ(ปกติ/ธุรกรรมที่ มีเหตุอันควรสงสัย)		ปปง.	
1.9 การค้ำมนุษย์	คดีความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ ของตำรวจ	จำนวนการจับกุมคดีความผิด เกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ของตำรวจ จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับ การค้ำมนุษย์ของตำรวจที่ ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตาม		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		ประเภทความผิด			
	คดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ของกรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีความผิด เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ของกรม สอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตาม ประเภทความผิด		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับ การค้ามนุษย์ของกรมสอบสวนคดี พิเศษที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
1.10 คดีแรงงาน	คดีแรงงาน	จำนวนการจับกุมคดีแรงงาน จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีแรงงานที่ผู้ต้องหาถูก ฟ้องศาล จำแนกตามประเภท ความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
1.11 คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากร	คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนการจับกุมคดีความผิด เกี่ยวกับภาษีอากรของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ จำแนกตาม ประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับภาษี อากรของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติที่ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนการจับกุมคดีความผิด เกี่ยวกับภาษีอากรของกรม สอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตาม ประเภทความผิด		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
		จำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับภาษี อากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ ผู้ต้องหาถูกฟ้องศาล จำแนกตาม ประเภทความผิด		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
1.12 คดีคุ้มครองผู้บริโภคร	การดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับการ คุ้มครองผู้บริโภค	จำนวนการจับกุมคดีอาญา เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค จำแนกตามประเภทความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
		จำนวนคดีอาญาเกี่ยวกับการ คุ้มครองผู้บริโภคที่ผู้ต้องหาถูก ฟ้องศาล จำแนกตามประเภท ความผิด		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	การดำเนินการเรื่องร้องเรียน เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค	จำนวนการรับแจ้งเรื่องร้องเรียน เกี่ยวกับคุ้มครองผู้บริโภคและ		สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	
		จำนวนคดีแพ่งเกี่ยวกับการ คุ้มครองผู้บริโภคที่นำขึ้นสู่ศาล		สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	
2. การอำนวยความสะดวกทางอาญา					
2.1 การดำเนินคดีอาญา	การสอบสวนดำเนินคดีอาญาของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวนคดีรับใหม่ของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติจำแนกตาม ประเภทคดี	ปัจจุบันยังไม่มี จำแนกประเภทคดี	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนคดีที่เสร็จสิ้นของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติจำแนกตาม ประเภทคดีและผลการดำเนินคดี ในชั้นสอบสวน(ส่งฟ้อง ส่งไม่ฟ้อง งดการสอบสวน)	ปัจจุบันยังไม่มี จำแนกประเภทคดี	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	การสอบสวนดำเนินคดีอาญาของ กรมสอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนคดีรับใหม่ของกรม สอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตาม ประเภทคดี		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
		จำนวนคดีที่เสร็จสิ้นของกรม สอบสวนคดีพิเศษ จำแนกตาม ประเภทคดีและผลการดำเนินคดี ในชั้นสอบสวน(ส่งฟ้อง ส่งไม่ฟ้อง งดการสอบสวน)		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	
	ระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดีใน ชั้นสอบสวนของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	ระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินคดี ในชั้นสอบสวน		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	การปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงาน สอบสวน	จำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อย ตัวชั่วคราวในคดีอาญา		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ,	
	การปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นศาล	จำนวนผู้ต้องหาที่ได้รับการปล่อย ตัวชั่วคราวในชั้นศาล		สำนักงานศาลยุติธรรม	
	การควบคุมผู้ต้องหาในเรือนจำ	จำนวนผู้ต้องขังระหว่างการ พิจารณาคดี		กรมราชทัณฑ์	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ระยะเวลาเฉลี่ยการควบคุมผู้ต้องหา ในเรือนจำ	ระยะเวลาเฉลี่ยการถูกคุมขัง ระหว่างการพิจารณาคดี		กรมราชทัณฑ์	
	การควบคุมผู้ต้องหาเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชน	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกคุมขัง ระหว่างการพิจารณาคดีในสถาน พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	
	ระยะเวลาเฉลี่ยการควบคุมผู้ต้องหา เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชน	ระยะเวลาเฉลี่ยการถูกคุมขัง ระหว่างการพิจารณาคดี		กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	
	การพิจารณาสังคดีในชั้นพนักงาน อัยการ	จำนวนคดีรับใหม่ จำแนกตาม ประเภทคดี		สำนักงานอัยการสูงสุด	
		จำนวนคดีที่เสร็จสิ้น จำแนกตาม ประเภทคดี และผลการดำเนินคดี ในชั้นอัยการ (สั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง งดการสอบสวน)		สำนักงานอัยการสูงสุด	
		ร้อยละของจำนวนคดีที่พนักงาน สอบสวนและพนักงานอัยการมี ความเห็นตรงกัน/ความเห็น ขัดแย้งกัน		สำนักงานอัยการสูงสุด	
		ระยะเวลาเฉลี่ยในการพิจารณาคดี ในชั้นอัยการ		สำนักงานอัยการสูงสุด	
	คดีอาญาในชั้นศาล	จำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลจำแนกตาม ประเภทศาล		สำนักงานศาลยุติธรรม	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนจำเลยที่ศาลมีคำพิพากษา จำแนกตามกำหนดโทษและผลคำ พิพากษา		สำนักงานศาลยุติธรรม	
	ระยะเวลาเฉลี่ยการพิจารณาคดีใน ชั้นศาล	ระยะเวลาเฉลี่ยการพิจารณาคดีใน ชั้นศาล		สำนักงานศาลยุติธรรม	
2.2 การให้ความช่วยเหลือในการ ดำเนินคดีอาญา	การให้ความช่วยเหลือในการ ดำเนินคดีอาญาของสำนักงาน อัยการสูงสุด	จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือของ สำนักงานอัยการสูงสุด จำแนก ตามประเภทการให้ความ ช่วยเหลือ (ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือดำเนินคดี และ ช่วยเหลือประกันตัว)		สำนักงานอัยการสูงสุด,	
	การให้ความช่วยเหลือในการ ดำเนินคดีอาญาของกรมคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพ	จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือของ กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ จำแนก ตามประเภทการให้ความ ช่วยเหลือ (ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือดำเนินคดี และ ช่วยเหลือประกันตัว)		กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ	
	การให้ความช่วยเหลือในการ ดำเนินคดีอาญาของสภานายความ	จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือของ สภานายความ จำแนกตาม ประเภทการให้ความช่วยเหลือ (ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ดำเนินคดี และช่วยเหลือประกัน ตัว)		สำนักงานปลัดกระทรวง ยุติธรรม	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
2.3 การใกล้เคียงคดีอาญาและการ ดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิง สมานฉันท์	การใกล้เคียงคดีอาญาและการ ดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิง สมานฉันท์ผู้ต้องหาเป็นผู้ใหญ่	จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การใกล้ เคียงและประนอมข้อพิพาท		กรมคุมประพฤติ	
	ผลการใกล้เคียงคดีอาญา	ร้อยละของคดีที่มีการใกล้เคียง สำเร็จ		กรมคุมประพฤติ	
	การใกล้เคียงคดีอาญาและการ ดำเนินกระบวนการยุติธรรมเชิง สมานฉันท์ในคดีเด็กและเยาวชน	จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การใกล้ เคียงและประนอมข้อพิพาท		กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	
	ผลการใกล้เคียงคดีอาญาเด็กและ เยาวชน	ร้อยละของคดีที่มีการใกล้เคียง สำเร็จ		กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	
	การใกล้เคียงคดีอาญาในชั้นศาล	จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การใกล้ เคียงและประนอมข้อพิพาทในชั้น ศาล		ศาลยุติธรรม	
	ผลการใกล้เคียงคดีอาญาในชั้นศาล	ร้อยละของคดีที่มีการใกล้เคียง สำเร็จ		ศาลยุติธรรม	
3. การอำนวยความสะดวกทาง แพ่ง					
3.1 การดำเนินคดีแพ่ง	การดำเนินคดีแพ่ง	จำนวนคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาใน ชั้นศาลแพ่งจำแนกตามประเภท		สำนักงานศาลยุติธรรม	
	ผลการพิจารณาคดีแพ่ง	จำนวนคดีที่เสร็จสิ้นจำแนกตาม คำพิพากษา		สำนักงานศาลยุติธรรม	
	ระยะเวลาเฉลี่ยการพิจารณาคดีแพ่ง	ระยะเวลาเฉลี่ยการพิจารณาคดี แพ่ง		สำนักงานศาลยุติธรรม	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
3.2 การไถ่เกลียดคดี	การไถ่เกลียดคดีแพ่ง	จำนวนคดีที่เข้าสู่ระบบการไถ่เกลียดและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง		สำนักงานศาลยุติธรรม	
	ผลการไถ่เกลียดคดีแพ่ง	ร้อยละของคดีที่มีการไถ่เกลียดสำเร็จ		สำนักงานศาลยุติธรรม	
3.3 การบังคับคดี	การบังคับคดีแพ่ง	จำนวนคดีที่เข้าสู่การบังคับคดีแพ่ง จำแนกตามประเภทคดี		กรมบังคับคดี	
		จำนวนคดีที่เข้าสู่การไถ่เกลียดข้อพิพาทชั้นบังคับคดี		กรมบังคับคดี	
		จำนวนคดีที่เข้าสู่การบังคับคดีจำแนกตามประเภท(ล้มละลายและฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้)		กรมบังคับคดี	
		จำนวนคดีที่บังคับคดีเสร็จสิ้นและมูลค่าทรัพย์สินที่บังคับ จำแนกตามประเภทคดี		กรมบังคับคดี	
	ผลการไถ่เกลียดคดีในชั้นบังคับคดี	ร้อยละของคดีที่มีการไถ่เกลียดสำเร็จ		กรมบังคับคดี	
4. การอำนวยความสะดวกทางปกครอง					
4.1 การดำเนินคดีปกครอง	การดำเนินคดีทางปกครอง	จำนวนคดีที่เข้าสู่การพิจารณาทางปกครองในชั้นศาลปกครองชั้นต้น/สูงสุด จำแนกตามคดีเข้า/คดีเสร็จ ผู้ถูกฟ้อง เรื่องที่ถูกฟ้อง พื้นที่ที่เกิดคดี ภาค จังหวัด		สำนักงานศาลปกครอง	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	ระยะเวลาเฉลี่ยการดำเนินคดีทาง ปกครอง	ระยะเวลาเฉลี่ยการดำเนินคดีทาง ปกครอง		สำนักงานศาลปกครอง	
5. การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด					
5.1 การบำบัดฟื้นฟูและการปฏิบัติต่อ ผู้กระทำผิด	การคุมประพฤติ	จำนวนผู้ถูกคุมประพฤติจำแนก ตามประเภท(คุมประพฤติ/พักการ ลงโทษ/ลดวันต้องโทษ/เด็กและ เยาวชนที่ถูกคุมประพฤติ)		กรมคุมประพฤติ	
		จำนวนผู้ทำงานบริการสังคมแทน การต้องโทษ		กรมคุมประพฤติ	
	การบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน	จำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ ฝึกอบรมฯ		กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	
	การสงเคราะห์ผู้กระทำผิด	จำนวนผู้กระทำผิดที่ได้รับการ สงเคราะห์หลังปล่อย		กรมคุมประพฤติ	
	การจำคุก/กักขัง	จำนวนนักโทษเด็ดขาด/ผู้ต้อง กักขัง		กรมราชทัณฑ์	
	การกระทำผิดซ้ำ	อัตราการกระทำผิดซ้ำ		สำนักงานกิจการยุติธรรม	
5.2 อาสาสมัครและเครือข่ายภาค ประชาชนในการสงเคราะห์ช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด	อาสาสมัครคุมประพฤติและ เครือข่ายสงเคราะห์ช่วยเหลือ ผู้กระทำผิดหลังปล่อย	จำนวนอาสาสมัครของกรมคุม ประพฤติ จำแนกตามพื้นที่		กรมคุมประพฤติ	
		จำนวนเครือข่ายของกรมคุม ประพฤติ จำแนกตามพื้นที่		กรมคุมประพฤติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนผู้กระทำผิดที่รับบริการ ของกรมคุมประพฤติ จำแนกตาม ประเภทบริการและเครือข่ายที่ ให้บริการ		กรมคุมประพฤติ	
	อาสาสมัครกรรมการสงเคราะห์เด็ก และเยาวชน และเครือข่ายสงเคราะห์ ช่วยเหลือการปฏิบัติต่อเด็กและ เยาวชนที่กระทำผิด	จำนวนอาสาสมัครของกรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามพื้นที่		กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	
		จำนวนเครือข่ายของกรมพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนก ตามพื้นที่			
		จำนวนผู้กระทำผิดที่รับบริการ ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชน จำแนกตามประเภท บริการและเครือข่ายที่ให้บริการ			
	อาสาสมัครและเครือข่ายสงเคราะห์ ช่วยเหลือการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ในเรือนจำ	จำนวนอาสาสมัครของกรม ราชทัณฑ์ จำแนกตามพื้นที่		กรมราชทัณฑ์	
		จำนวนเครือข่ายของกรม ราชทัณฑ์จำแนกตามพื้นที่		กรมราชทัณฑ์	
		จำนวนผู้กระทำผิดที่รับบริการ ของกรมราชทัณฑ์ จำแนกตาม ประเภทบริการและเครือข่ายที่ ให้บริการ		กรมราชทัณฑ์	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนผู้รับบริการบ้านกึ่งวิถี(บ้าน สวัสดิ์) จำแนกตามประเภท บริการที่ได้รับ		กรมราชทัณฑ์	
6. การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม					
6.1 เรื่องร้องเรียน	เรื่องร้องเรียนของสำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	จำนวนเรื่องร้องเรียนของ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชน		สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	
		จำนวนเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการ จัดการโดยสำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน		สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	
	เรื่องร้องเรียนของกรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ	จำนวนเรื่องร้องเรียนของกรม คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ		กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ	
		จำนวนเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการ จัดการโดยกรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ		กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ	
6.2 การชดเชยเยียวยาผู้ได้รับความ เสียหายจากกระบวนการยุติธรรม	การให้ความเยียวยาและชดใช้ ค่าเสียหาย	จำนวนผู้ได้รับการเยียวยาและ ชดใช้ค่าเสียหาย และมูลค่า ค่าเสียหาย		กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ	
6.3 อาสาสมัครและเครือข่ายภาค ประชาชนด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน	อาสาสมัครและเครือข่ายภาค ประชาชนในการช่วยเหลือคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพของประชาชน	จำนวนอาสาสมัครของของกรม คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จำแนก ตามพื้นที่		กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ	
		จำนวนเครือข่ายภาคประชาชนที่		กรมคุ้มครองสิทธิและ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของ ประชาชน จำแนกตามพื้นที่		เสรีภาพ	
		จำนวนผู้มารับบริการกรม คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จำแนก ตามประเภทบริการและเครือข่าย ที่ให้บริการ		กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ	
7. การเลือกตั้งและพรรคการเมือง					
7.1 ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง	ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ ภาค จังหวัด และเขตเลือกตั้ง		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
7.2 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร	ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส.	จำนวนผู้การใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ จำแนกตามเพศ ภาค จังหวัด และเขตเลือกตั้ง		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
		จำนวนผู้การใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำแนกตาม เพศ ภาค จังหวัด และเขต เลือกตั้ง		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
	บัตรเสียและผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนน เลือกตั้ง ส.ส.	จำนวนบัตรเสีย จำแนกตามการ เลือกตั้ง ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
		จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน		สำนักงานคณะกรรมการ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำแนกตามการเลือกตั้ง ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ		เลือกตั้ง	
	ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส.	จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ จำแนกตาม พรรค เพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิ การศึกษา ภาค จังหวัด และเขต เลือกตั้ง		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
		จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำแนกตาม พรรค เพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิ การศึกษา ภาค จังหวัด และเขต เลือกตั้ง		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
	ผู้ได้รับเลือกตั้ง ส.ส.	จำนวนผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด พรรคการเมือง		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
		จำนวนผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ส. แบบแบ่งเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด พรรคการเมือง		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
7.3การเลือกตั้งและสรรหาสมาชิก วุฒิสภา	ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว.	จำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ว. จำแนกตามเพศ ภาค จังหวัด		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
	บัตรเสียและผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนน	จำนวนบัตรเสียในการเลือกตั้ง		สำนักงานคณะกรรมการ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	เลือกตั้ง ส.ว.	ส.ว.		เลือกตั้ง	
		จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน เลือกตั้ง ส.ว.		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
	ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ว.	จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ว. จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
	ผู้ได้รับเลือกตั้ง ส.ว.	จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ว. จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา ภาค จังหวัด		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
	ผู้ได้รับการเสนอชื่อ ส.ว.	จำนวนผู้ได้รับการเสนอชื่อสรรหา เป็นสมาชิกวุฒิสภาจำแนกตาม ภาคองค์กร เพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
	ผู้ได้รับการสรรหาเป็น ส.ว.	จำนวนผู้ได้รับการสรรหาเป็น ส.ว.จำแนกตามภาค องค์กร เพศ ช่วงอายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา		สำนักงานคณะกรรมการ เลือกตั้ง	
7.4 พรรคการเมือง	พรรคการเมือง	จำนวนพรรคการเมืองที่ ดำเนินการอยู่		สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	
		จำนวนพรรคการเมืองที่เลิก	ยังไม่สามารถแยก ได้ เป็น Data Gap กรรมการปกครอง ไม่ได้นำเสนอข้อมูล การจำแนกเพศ	สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนพรรคการเมืองที่สิ้นสภาพ	การเลือกตั้งเป็นครั้งที่ ความถี่เป็นครั้งใน การเผยแพร่	สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	
		จำนวนพรรคการเมืองที่ยุบพรรค		สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	
	สมาชิกพรรคการเมือง	จำนวนสมาชิกพรรคการเมือง จำแนกตามเพศ พรรค ภาค จังหวัด		สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	
	ผู้บริหารพรรคการเมือง	จำนวนผู้บริหารพรรคการเมือง จำแนกตามเพศ พรรค		สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	
	สาขาพรรคการเมือง	จำนวนสาขาพรรคการเมือง จำแนกตามพรรค ภาค		สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	
		จำนวนกรรมการสาขาพรรค จำแนกตามพรรค ภาค		สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง	
8. การปกครอง					
8.1 การบริหารราชการส่วนกลาง	หน่วยงานราชการส่วนกลาง	จำนวนหน่วยงานระดับกรม จำแนกตามกระทรวง		กรมการปกครอง	
	กำลังคนภาครัฐส่วนกลาง	จำนวนกำลังคนภาครัฐส่วนกลาง จำแนกตามประเภท สังกัดและ เพศ		สำนักงานข้าราชการ พลเรือน	
8.2 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค	จำนวนเขตการปกครอง (จังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน) จำแนก ตามภาค		กรมการปกครอง	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
		จำนวนหน่วยงานส่วนภูมิภาค จำแนกตามจังหวัด กระทรวง		กรมการปกครอง	
	กำลังคนภาครัฐส่วนภูมิภาค	จำนวนกำลังคนภาครัฐส่วน ภูมิภาคจำแนกตามประเภท สังกัดและเพศ		สำนักงานข้าราชการ พลเรือน	
		จำนวนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จำแนกตาม ตำแหน่ง เพศและจังหวัด		กรมการปกครอง	
8.3 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจำแนกรายประเภท และ จังหวัด		กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น	
	ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จำแนกตามประเภท องค์กร ตำแหน่ง เพศ ภาค จังหวัด		กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น	
	สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	จำนวนสมาชิกสภาองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตาม ประเภทองค์กร ตำแหน่ง เพศ ภาค จังหวัด		กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น	
	กำลังคนภาครัฐส่วนท้องถิ่น	จำนวนกำลังคนภาครัฐส่วน ท้องถิ่นจำแนกตามประเภท สังกัดและเพศ		กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
9. การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ					
9.1 การป้องกันการทุจริตในวงราชการ	มาตรการปราบปรามการทุจริตในวงราชการ	จำนวนเรื่องที่ ปปช. เสนอให้ กรม. กำหนดเป็นมาตรการใน การป้องกันการทุจริต		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ	
	การป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบของ คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	จำนวนเรื่องร้องเรียน และผลการ ดำเนินการเรื่องร้องเรียน		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ	
		จำนวนคดีทุจริตที่รับมา ดำเนินการแยกประเภท และ หน่วยงานของผู้ถูกล่าไฉหา		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ	
		จำนวนเรื่อง/จำนวนคนที่ถูก คกก. ปปช. ชี้มูล		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ	
		จำนวนผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ ถูก คกก. ปปช. ดำเนินตาม ข้อเท็จจริง		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ	
		จำนวนคดีจำแนกตามผลคำสั่งให้ สิ้นสุดคดี (เช่น อัยการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง ให้ออกจากราชการ ศาล พิพากษาจำคุก)		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ	

โครงสร้างสถิติทางการ	ชื่อสถิติทางการ	รายการสถิติทางการ	สถานการณ์ สถิติทางการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
	การตรวจสอบทรัพย์สิน	จำนวนข้าราชการ/นักการเมืองที่ รับการตรวจสอบทรัพย์สิน แยก กรณีปกติ และร่ำรวยผิดปกติ		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ	
	การป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ ภาครัฐ	จำนวนเรื่องร้องเรียน และผลการ ดำเนินการเรื่องร้องเรียน		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตในภาครัฐ	
		จำนวนคดีข้าราชการทุจริตที่ รับมาดำเนินการแยกประเภท และหน่วยงานของผู้ถูกกล่าวหา		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตในภาครัฐ	
		จำนวนคดีจำแนกตามผลคำสั่งให้ สิ้นสุดคดี (เช่น อัยการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง ให้ออกจากราชการ ศาล พิพากษาจำคุก)		สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตในภาครัฐ	
	ผลการปราบปรามจับกุมคดีทุจริต และประพฤติมิชอบของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ	จำนวนคดีทุจริตที่มีการจับกุม ดำเนินคดีของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติจำแนกตามประเภท		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
	ผลการปราบปรามจับกุมคดีทุจริต และประพฤติมิชอบของกรม สอบสวนคดีพิเศษ	จำนวนคดีทุจริตที่มีการจับกุม ดำเนินคดีของกรมสอบสวนคดี พิเศษจำแนกตามประเภท		กรมสอบสวนคดีพิเศษ	

บทที่ 4

สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสถิติทางการจำเป็นต้องทราบถึงสถานการณ์ของสถิติทางการในปัจจุบัน ซึ่งพิจารณาโดยสังเขปได้สองด้าน คือ ด้านการผลิตสถิติทางการ และด้านความพร้อมของหน่วยสถิติ

ด้านการผลิตสถิติทางการ ตัวอย่างสถานการณ์และแนวทางการพัฒนา เช่น

- การบริหารจัดการ - รายการสถิติที่ยังไม่มีผู้รับผิดชอบจัดทำ หรือ เรื่องเดียวกันที่มีผู้รับผิดชอบจัดทำมากกว่า 1 หน่วยงาน เป็นต้น
- การผลิต/จัดทำสถิติ - รายการสถิติยังไม่ครอบคลุม ไม่ถูกต้องแม่นยำ จำเป็นต้องพัฒนาวิธีการจัดทำให้ถูกต้องตามมาตรฐานสากล หรือรายการสถิติยังไม่ได้จำแนกมิติต่างๆ ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ประโยชน์ เช่น จำแนกเพศ จำแนกกลุ่มอายุ หรือรายการสถิติยังไม่ได้นำเสนอในระดับที่จำเป็นต่อการใช้ประโยชน์ เช่น นำเสนอระดับจังหวัด หรือรายการสถิติยังไม่ได้มีการประมวลผลอย่างสม่ำเสมอ ยังขาดช่องทางการเผยแพร่ หรือเผยแพร่ไม่สม่ำเสมอ ลำช้า เป็นต้น

ด้านความพร้อมของหน่วยสถิติ หน่วยสถิติ หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบสถิติทางการของหน่วยงาน โดยอาจเป็นหน่วยที่ผลิตข้อมูลสถิติเองหรือรวบรวมข้อมูลจากภายในหน่วยงานหรือนำข้อมูลของหน่วยงานอื่นมาประมวลเป็นสถิติ สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาหน่วยสถิติสามารถพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

- บุคลากร เช่น การมีจำนวนบุคลากรจำกัด บุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญไม่เพียงพอ เป็นต้น
- เครื่องมือในการผลิต/จัดทำสถิติหรือการเผยแพร่ เช่น ซอฟต์แวร์ในการประมวลผลคอมพิวเตอร์ ระบบต่างๆ เป็นต้น
- ทรัพยากรสนับสนุน เช่น งบประมาณ นโยบาย การอบรม การจัดจ้างหน่วยงานภายนอก เป็นต้น

4.1 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาการผลิตสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

[illegible]

4.2 สถานการณ์และแนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

4.2.1 สถานการณ์ของหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

ในภาพรวมการดำเนินงานสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองของหน่วยสถิติต่างๆ มีจุดแข็งและข้อจำกัด ดังนี้

ตัวอย่าง เช่น จุดแข็งและข้อจำกัดด้านการประสานงาน บุคลากร และงบประมาณ คุณภาพและวิธีการดำเนินงาน การขาดหน่วยงานกลางวางระบบ ข้อจำกัดทางนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ฯลฯ

(ข้อมูลจากอนุกรรมการสถิติสาขา)

4.2.2 แนวทางการพัฒนาความพร้อมของหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

การพัฒนาหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองควรกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

.....
.....

ตัวอย่างเช่น การพัฒนากลไกประสานงาน บุคลากร และงบประมาณ การจัดให้มีการประเมินคุณภาพสถิติและหน่วยสถิติ การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยน การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

(ข้อมูลจากอนุกรรมการสถิติสาขา)

4.3 แผนปฏิบัติการพัฒนาสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง พ.ศ. 2556-2558

คณะอนุกรรมการสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครองได้กำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ควรดำเนินการเพื่อพัฒนาสถิติทางการและหน่วยสถิติในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556-2558 ดังนี้

4.3.1 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

สถิติทางการ	โครงการ/ กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ.			หน่วยงานรับผิดชอบ
		2556	2557	2558	
1)					
2)					
3)					

4.3.2 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาหน่วยสถิติสาขายุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

หน่วยงาน (ระดับกรม)	โครงการ/ กิจกรรม	ปีงบประมาณ พ.ศ.			หน่วยงานรับผิดชอบ
		2556	2557	2558	
1)					
2)					
3)					

บรรณานุกรม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550. [ออนไลน์] สืบค้นจาก :

<http://www.ombudsman.go.th/10/documents/law/Constitution2550.pdf> (วันที่ค้นข้อมูล : 9 กันยายน 2554).

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

นโยบายรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (พ.ศ. 2554 – 2557)

แผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 (รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี)

แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี พ.ศ. 2552 - 2555 กระทรวงยุติธรรม (ทบทวน พ.ศ. 2554)

แผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
การปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2550-2554) สภาความมั่นคงแห่งชาติ

แผนปฏิรูปราชการ 4 ปี พ.ศ. 2552 - 2555 กระทรวงยุติธรรม (ทบทวน พ.ศ. 2554)

ยุทธศาสตร์กระทรวงกลาโหม

ยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย

รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี 2552: ความมั่นคงของมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคต.

สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย

ภาคผนวก